

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

III СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

ПРОЕКТ

**Про перейменування проспекту,
бульварів, вулиць, провулків,
уточнення назв та повернення
історичної назви у місті Києві**

Відповідно до пункту 41 частини першої статті 26, частини першої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», враховуючи протоколи засідань Комісії з питань найменувань від 03 жовтня 2016 року № 9, від 31 жовтня 2016 року № 10 та від 01 листопада 2016 року № 11, а також з метою збереження історичного спадку територіальної громади міста Києва, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Перейменувати проспект, бульвари, вулиці та провулки у місті Києві згідно з додатком 1.
2. Уточнити назви вулиць згідно з додатком 2.
3. Повернути провулку Ладо Кецохвелі у Подільському районі історичну назву - провулок Воздвиженський.

4. Виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) здійснити організаційно-правові заходи щодо виконання пунктів 1-3 цього рішення.

5. Внести зміни до офіційного довідника «Вулиці міста Києва», затвердженого рішенням Київської міської ради від 22 січня 2015 року № 34/899 «Про затвердження офіційного довідника "Вулиці міста Києва"», відповідно до пунктів 1-3 цього рішення.

6. Департаменту містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) врахувати в Реєстрі вулиць та інших поіменованих об'єктів у місті Києві положення пунктів 1-3 цього рішення.

7. Це рішення Київської міської ради офіційно оприлюднити в газеті Київської міської ради "Хрещатик".

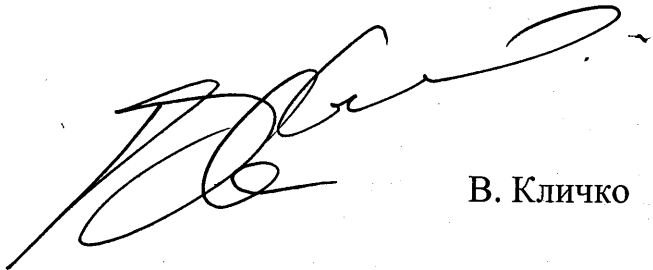
8. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова

В. Кличко

ПОДАННЯ:

Київський міський голова

В. Кличко

ПОГОДЖЕНО:

Заступник голови Київської міської
держаної адміністрації, співголова комісії
з питань найменувань

О. Резніков

Керівник апарату виконавчого органу
Київської міської ради (Київської міської
державної адміністрації), співголова
комісії з питань найменувань

В. Бондаренко

Директор Департаменту суспільних
комунікацій виконавчого органу
Київської міської ради (Київської міської
держаної адміністрації)

М. Хонда

Постійна комісія Київської міської ради з
питань місцевого самоврядування,
регіональних та міжнародних зв'язків:

голова постійної комісії

О. Березніков

секретар постійної комісії

Т. Криворучко

Постійна комісія Київської міської ради з
питань культури, туризму та
інформаційної політики:

голова постійної комісії

В. Муха

секретар постійної комісії

О. Поживанов

Начальник управління правового
забезпечення діяльності Київської міської
ради

В. Слончак

Пояснювальна записка
до проекту рішення Київської міської ради
**«Про перейменування проспекту, бульварів, вулиць, провулків, уточнення
назв та повернення історичної назви у місті Києві»**

1. Обґрунтування необхідності видання рішення.

Підставою для розроблення даного проекту рішення є пункт 41 частини першої статті 26, пункт 1 статті 37, пункт 1 частини першої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закон України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», Закон України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», протоколи засідань Комісії з питань найменувань від 03 жовтня 2016 року № 9, від 31 жовтня 2016 року № 10 та від 01 листопада 2016 № 11.

2. Мета і завдання видання рішення.

Мета прийняття рішення – вшанування пам'яті видатних діячів шляхом перейменування проспекту, бульварів, вулиць та провулків у місті Києві.

3. Загальна характеристика та основні положення проекту рішення.

Департаментом суспільних комунікацій виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) підготовлено проект рішення Київської міської ради «Про перейменування проспекту, бульварів, вулиць, провулків, уточнення назв та повернення історичної назви у місті Києві». Проект рішення містить відомості щодо перейменування проспекту, бульварів, вулиць, провулків, уточнення назв вулиць та повернення історичної назви провулку у місті Києві

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання.

Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»;

Закон України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій»;

Закон України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;

постанова Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2012 року № 989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать

фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій»;

рішення Київської міської ради від 13 листопада 2013 року № 432/9920 «Про затвердження Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій у місті Києві»;

розпорядження Київського міського голови від 19 серпня 2014 року № 175 «Про затвердження Порядку проведення у місті Києві громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій».

5. Фінансово-економічне обґрунтування.

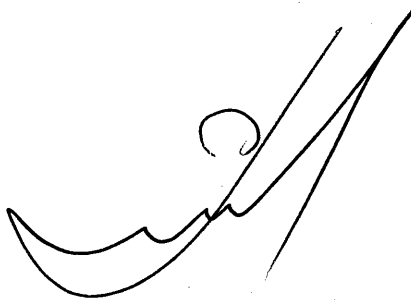
За інформацією Департаменту фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) не потребує додаткового виділення коштів з місцевого бюджету.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків видання рішення.

Прийняття рішення сприятиме вшануванню пам'яті видатних діячів українського народу, демократизації українського суспільства та його просування на шляху до засадничих європейських цінностей.

На пленарному засіданні проект співдоповідатимуть голова Постійної комісії Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Березніков О. І. та заступник голови Київської міської державної адміністрації Резніков О. Ю.

Заступник голови Київської
міської державної адміністрації

О. Резніков

Додаток 2
до рішення Київської міської ради
№ _____

Перелік
вулиць у місті Києві, назви яких уточнюються

№ п/п	Стара назва	Нова назва	Розташування	Район
1.	вулиця Алма-Атинська	вулиця Алматинська	від вулиці Празької до вулиці Літинської	Дніпровський
2.	вулиця Кустанайська	вулиця Костанайська	від вулиці Майкопської до вулиці Козацької	Голосіївський
3.	провулок Кустанайський	провулок Костанайський	від вулиці Майкопської і провулку Майкопського до вулиці Кустанайської	Голосіївський

Київський міський голова

В.Кличко

Перелік
проспекту, бульварів, провулків та вулиць, які перейменовуються у місті Києві

№ п/п	Стара назва	Нова назва	Розташування	Район
1.	бульвар Дружби Народів	бульвар Миколи Міхновського	від залізничного шляхопроводу до моста Патона	Печерський
2.	бульвар Михайла Кольцова	бульвар Миколи Руденка	від вулиці Сім'ї Сосніних і вулиці Зодчих до проспекту Леся Курбаса	Святошинський
3.	вулиця Гайдара	вулиця Сім'ї Прахових	від вулиці Льва Толстого до вулиці Еренбурга Іллі	Голосіївський
4.	вулиця Генерала Наумова	вулиця Людмили Фої	від вулиці Робітничої до вулиці Академіка Булаховського	Святошинський
5.	вулиця Маршала Тимошенка	вулиця Миколи Кагарлицького	від шляхопроводу над вулицею Богатирською (як продовження вулиці Лугової) до проспекту Героїв Сталінграда	Оболонський
6.	вулиця Московська	вулиця Дмитра Годзенка	від площі Арсенальної до вулиці Генерала Алмазова	Печерський
7.	вулиця Новоросійська	вулиця Опришківська	від вулиці Довбуша Олекси до вулиці Літинської	Дніпровський
8.	вулиця Олександра Горовиця	вулиця Василя Барки	від вулиці Преображенської до проспекту Лобановського Валерія	Солом'янський

9.	вулиця Петровського	вулиця Василя Щавінського	від вулиці Толстого до вулиці Макаренка (Троєщина)	Деснянський
10.	вулиця Пугачова	вулиця Академіка Ромоданова	від вулиці Мельникова до вулиці Макарівської	Шевченківський
11.	вулиця Семашка	вулиця Миколи Павлушкова	від проспекту Перемоги до бульвару Академіка Вернадського	Святошинський
12.	вулиця Тропініна	вулиця Якубенківська	від вулиці Овруцької до вулиці Нагірної	Шевченківський
13.	провулок Делегатський	провулок Федорівський	від вулиці Овруцької до кінця забудови	Шевченківський
14.	провулок Михайла Реута	провулок Памви Беринди	від вулиці Лейпцизької до тупика	Печерський
15.	проспект Героїв Сталінграда	проспект Володимира Івасюка	від проспекту Степана Бандери до вулиці Північної	Оболонський

Київський міський голова

В.Кличко

Звіт
про підсумки громадського обговорення
щодо перейменування вулиць, проспекту, провулків та бульварів міста Києва

Громадські обговорення проходили на єдиному веб-порталі територіальної громади міста в спеціальній рубриці Е-МІСТО – «Громадське обговорення проектів нормативно-правових актів», де кожен користувач мав змогу ознайомитися з запропонованим проектом рішення, висловити свої пропозиції, зауваження, оприлюднити власну редакцію проекту.

Загальні результати обговорення перейменувань на офіційному веб-порталі Київської міської державної адміністрації:

Громадське обговорення тривало з 10 червня до 10 серпня 2015 року.

- перейменування вулиці Пугачова у Шевченківському районі на вулицю Академіка Ромоданова:

Кількість «ЗА»	462	75 %
Кількість «ПРОТИ»	157	25 %
Всього голосів	623	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 42

Громадське обговорення тривало з 05 липня до 05 вересня 2016 року.

З 06 до 15 вересня 2016 року Управлінням інформаційно-комунікаційних технологій та захисту інформації апарату здійснено перевірку на предмет втручання у результати громадського обговорення та визначено перелік ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту.

- вулиці Гайдара у Голосіївському районі на вулицю Сім'ї Прахових:

	Голосів	Голосів з ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування голосів з ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів	%
Кількість «ЗА»	316	26	290	66 (66) %
Кількість «ПРОТИ»	160	10	150	34 (34) %
Всього голосів	476	36	440	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 12

- вулиці Олександра Горовиця у Солом'янському районі на вулицю Василя Барки:

Кількість «ЗА»	290	29	261	71 (70) %
Кількість «ПРОТИ»	119	9	110	29 (30) %
Всього голосів	409	38	371	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 9

- провулку Делегатського у Шевченківському районі на провулок Федорівський:

Кількість «ЗА»	214	24	190	73 (73) %
Кількість «ПРОТИ»	79	9	70	27 (27) %
Всього голосів	293	33	260	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 5

- бульвару Дружби Народів у Печерському районі на бульвар Миколи Міхновського:

Кількість «ЗА»	737	51	686	62 (62) %
Кількість «ПРОТИ»	445	22	423	38 (38) %
Всього голосів	1182	73	1109	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 59

- бульвару Михайла Кольцова у Святошинському районі на бульвар Миколи Руденка:

Кількість «ЗА»	314	28	286	67 (68) %
Кількість «ПРОТИ»	152	15	137	33 (32) %
Всього голосів	466	43	423	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 9

- вулиці Генерала Наумова у Святошинському районі на вулицю Людмили Фої:

Кількість «ЗА»	773	50	723	58 (73) %
Кількість «ПРОТИ»	549	284	265	42 (27) %
Всього голосів	1322	334	988	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 65

- вулиці Новоросійської у Дніпровському районі на вулицю Опришківську:

Кількість «ЗА»	315	30	285	75 (73) %
Кількість «ПРОТИ»	107	-	107	25 (27) %
Всього голосів	422	30	392	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 8

- провулку Михайла Реута у Печерському районі на провулок Памви Беринди:

Кількість «ЗА»	234	30	204	71 (69) %
Кількість «ПРОТИ»	96	5	91	29 (31) %
Всього голосів	330	35	295	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 5

- вулиці Семашка у Святошинському районі на вулицю Миколи Павлушкова:

Кількість «ЗА»	378	28	350	65 (64) %
Кількість «ПРОТИ»	200	7	193	35 (36) %
Всього голосів	578	35	543	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 60

- вулиці Маршала Тимошенка у Оболонському районі на вулицю Миколи Кагарлицького:

Кількість «ЗА»	718	73	645	29 (67) %
Кількість «ПРОТИ»	1764	1452	312	71 (33) %
Всього голосів	2482	1525	957	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 69

- вулиці Тропініна у Шевченківському районі на вулицю Якубенківська:

Кількість «ЗА»	200	29	171	63 (62) %
Кількість «ПРОТИ»	118	15	103	37 (28) %
Всього голосів	318	44	274	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 5

Громадське обговорення тривало з 18 серпня до 18 жовтня 2016 року.

З 19 до 27 жовтня 2016 року Управлінням інформаційно-комунікаційних технологій та захисту інформації апарату було здійснено перевірки на предмет втручання у результати громадського обговорення та визначено перелік ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту.

- проспекту Героїв Сталінграда в Оболонському районі міста Києва на проспект Володимира Івасюка:

	Голосів	Голосів з ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту	Без урахування голосів з ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів	%
Кількість «ЗА»	737	125	612	49 (60) %
Кількість «ПРОТИ»	765	362	403	51 (40) %
Всього голосів	1502	487	1015	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 53

- вулиці Петровського у Деснянському районі на вулицю Василя Щавінського:

Кількість «ЗА»	231	24	207	76 (74) %
Кількість «ПРОТИ»	72	0	72	24 (26) %
Всього голосів	303	24	279	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 6

- вулиці Московської у Печерському районі на вулицю Дмитра Годзенка:

Кількість «ЗА»	510	25	485	81 (81) %
Кількість «ПРОТИ»	117	0	117	19 (19) %
Всього голосів	627	25	602	

Кількість опублікованих редакцій/пропозицій: 17

Директор Департаменту
суспільних комунікацій

М. Хонда

Бульвар Дру́жби наро́дів — бульвар у Печерському районі міста Києва, місцевості Звіринець, Чорна гора. Пролягає від залізничного шляхопроводу до моста Патона.

Прокладений у 1945–1948 роках, мав назву Автостра́да. Сучасна назва — з 1959 року.

Мико́ла Іва́нович Міхно́вський (19 (31) березня 1873, с. Турівка, Полтавська губернія — 3 травня 1924, Київ) — український політичний і громадський діяч, адвокат, публіцист, перший ідеолог українського націоналізму та організатор війська. Ідеолог і провідник Братства тарасівців, засновник УНП (1902), один із лідерів УДХП, член Братства самостійників.

Микола Міхновський народився у сім'ї сільського священика у селі Турівка Прилуцького повіту Полтавської губернії (нині належить до Київської області) 19 (31) березня 1873. Закінчивши гімназію, у серпні 1891 року вступив на юридичний факультет Київського університету.

Уже будучи першокурсником Університету Святого Володимира, Міхновський долучився до українського національного руху і став членом «Молодої громади». Але культурницька, аполітична діяльність не задовольняла його. Радикально налаштований юнак шукає однодумців і у 1892[2] стає членом таємної студентської організації «Братство тарасівців», її ідеологом і провідником. Саме він, студент-правник, займався розробкою ідеологічної платформи, відомої під назвою «Credo молодого українця». Тарасівці проголосили своєю метою боротьбу за «самостійну суверенну Україну, соборну, цілу і неподільну, від Сяну по Кубань, від Карпат до Кавказу, вільну між вільними, без пана і хама, без класової боротьби, федеративну всередині».

У січні 1900 року, Микола Міхновський у Харкові взяв участь у становленні РУП — першої самостійницької партії у Наддніпрянській Україні. Її лідери запропонували Міхновському узагальнити свої ідеї в окремій брошурі. Вона з'явилася того самого року під назвою «Самостійна Україна». Деякий час «Самостійна Україна» вважалася програмою РУП, але згодом зазнала гострої критики.

У відповідь на поширення у суспільстві марксистських настроїв, Міхновський розгорнув енергійну діяльність з консолідації прихильників ідеї самостійності. 1902 року, коли в РУП почали перемагати соціалістичні та автономістські тенденції, Міхновський заснував Українську народну партію (УНП), що проголосила своєю метою боротьбу за незалежність України. Микола Міхновський став її провідником і головним ідеологом, автором програми УНП та інших партійних видань, що на тривалий час стали найважливішими для багатьох поколінь українських націоналістів.

Найбільшого поширення набув своєрідний маніфест самостійників «Десять заповідей УНП», написаний 1903 року і широко відомий в Україні та

за кордоном. «Десять заповідей УНП» — один з найгостріших документів самостійницького руху, створених Міхновським.

Ще під час своєї першої історичної промови на тему необхідності збройної революційної боротьби за права українського народу 19 лютого 1900 року, Микола Міхновський із запалом говорив про «потребу терористичної акції». Логічно, що він став на шлях організації бойового українського підпілля.

У своєму прагненні дійти до народних мас, до широких верств української інтелігенції, самостійники мусили долати опір не лише царської бюрократії та зрусифікованої культурної еліти. Як і раніше, вони стикалися з непорозумінням, а то й відкритою неприязню з боку і соціалістичних, і поміркованих українських діячів. Усі тодішні авторитети були їхніми опонентами:

Михайло Грушевський вбачав у Міхновському людину «зі здібностями і ще більше амбіціями, із сильним нахилом до авантюризму, інтриги і демагогії»;

Симон Петлюра критикував його на сторінках часопису «Україна», звинувачував в «обмеженості і вузькості»;

Володимир Винниченко в одному із своїх ранніх гумористичних оповідань «Поміркований та щирий» створив непривабливий образ самостійника Данила Недоторканого, у якому можна впізнати риси Миколи Міхновського.

Зовсім по-іншому сприймали Міхновського його друзі та однодумці.

З початком Української революції 1917 року Міхновський спрямував свій пропагандистський досвід та організаторські здібності на громадсько-політичну та військову діяльність. 15 березня 1917 року він зібрав своїх однодумців і проголосив створення альтернативної Української Центральної Ради, яка виразно задекларувала свій самостійницький характер. Та перед Міхновським одразу ж постала дилема: або разом з однодумцями розбудовувати далі власну Раду з метою якнайшвидшого проголошення Української держави і наразитися на звинувачення у розколі «українського табору», або приєднатися до легітимної Української Центральної Ради — в надії переконати опонентів у необхідності проголошення незалежності. В результаті був обраний другий варіант: наприкінці березня 1917 року «самостійники» Міхновського увійшли до складу УЦР. Жодної з проблем це не вирішило: серйозні розходження виникли вже під час написання першої спільної відозви.

З ініціативи Миколи Міхновського у Києві в березні 1917 року відбулися три військових віча, останнє з яких 11 березня ухвалило рішення про формування Першого українського охочекомонного полку імені гетьмана Богдана Хмельницького. 16 березня 1917 року було створено товариство «Український військовий клуб імені гетьмана Павла Полуботка» на чолі з Миколою Міхновським.

В той же час серед керівництва Української Центральної Ради посилювалася недовіра до Міхновського. У червні 1917 року самостійниками

була сформована військова частина, яка проголосила себе Другим українським імені гетьмана Павла Полуботка козачим полком. Полк не був визнаний ані російською владою, ані Українською Центральною Радою.

Володимир Винниченко відвідав полк та закликав солдатів повернутися до своїх частин і вирушити на фронт. УГВК дав розпорядження інтендантській службі припинити постачання продовольством, обмундируванням, зброєю.

Результат виявився прямо протилежним: полуботківці вдалися до спроби воєнного заколоту з метою проголошення незалежної України. Існував план повстання, очевидно, складений самим Міхновським, ризикований і певною мірою авантюрний. У ніч з 3 на 4 липня полк вийшов з казарм, здобув арсенал і частину центру Києва. Але виступ не підтримала Українська Центральна Рада, яка ще сподівалася досягти української автономії політичним шляхом. 6 липня повстанці склали зброю, частину з них було заарештовано. Військова прокуратура розпочала слідство, яке тривало аж до жовтня. Прямих доказів участі Миколи Міхновського у повстанні не було. Він був затриманий, хоч слідство проти нього не велось.

На прохання Володимира Винниченка та Симона Петлюри військова влада під охороною жандармерії відправила його на Румунський фронт для проходження служби.

На Румунському фронті Микола Міхновський пробув аж до Жовтневого перевороту. До України він повернувся пізньої осені 1917 року, оселився на Полтавщині. Саме у цей час на Полтавщині набирала сили нова політична партія — УДХП, єдина несоціалістична партія в Україні. Микола Міхновський почав схилитися до монархічного принципу організації державної влади в Україні, і тепер, відкинувши соціалістичні ілюзії, пов'язував майбутнє України з реалізацією демократично-хліборобської програми. Він поринув у діяльність УДХП, прагнучи поширити її вплив по всій Україні.

Нова сторінка його біографії розпочалася після переїзду до Києва, вже окупованого німецькою армією. УДХП, яка виступила з гострою критикою політики Української Центральної Ради, підтримала державний переворот 29 квітня 1918 року. Проте стосунки з гетьманом Павлом Скоропадським також виявилися непростими. Разом із УДХП він став в опозицію до гетьманського режиму, але, при цьому, партія відмовилась вступати до Українського національного союзу, який готував заколот проти Гетьмана.

Микола Міхновський доклав чимало зусиль, щоб трансформувати гетьманський політичний режим у дійсно українську владу. Він був автором низки документів з критикою складу уряду та його політики, поданих безпосередньо Гетьманові, входив до делегацій, які зверталися до німецької окупаційної влади.

Не довіряючи соціалістам, Микола Міхновський не підтримував ідеї масового антигетьманського повстання. Коли ж воно розпочалося і розгорнулася боротьба між республіканським військом Симона Петлюри та залишками гетьманських формувань, був серед тих, хто виступав за

примирення сторін, утворення коаліційного українського кабінету при збереженні гетьманату.

Ставлення Міхновського до Директорії було відверто негативним.

1919 року важка хвороба підірвала здоров'я Міхновського. До того ж він був повністю виключений з політичного життя. Деякий час мешкав на Полтавщині, звідки пізніше, спустошений перманентними невдачами, виснажений фізично і психічно, розчарований в українській еліті, яка виявила свою повну нездатність, виїжджає на Кубань.

1924 року Микола Міхновський повернувся до Києва, де був заарештований ДПУ. Важко сказати як велось слідство, чи було взагалі відкрито «справу Міхновського». Відомо лише, що після кількох днів допитів він опинився на волі.

Вже наступного дня, 3 травня 1924 року, трапилася трагедія: Миколу Міхновського було знайдено повішеним у садку в садибі Володимира Шемета, де він квартирував. Серед української громадськості та науковців дуже довгий час точилася дискусія щодо причин смерті відомого політичного та громадського діяча. Так, існує версія про те, що смерть Міхновського — справа рук ДПУ.

Поховали Миколу Міхновського у Києві на Байковому цвинтарі.

Історична довідка

Бульвар Кольцова — бульвар у Святошинському районі міста Києва, житловий масив Микільська Борщагівка. Пролягає від вулиці Сім'ї Сосніних і вулиці Зодчих до проспекту Леся Курбаса.

Бульвар виник у 1960-ті роки як частина бульвару Ромена Роллана. Сучасна назва — з 1981 року

Кольцов Олексій Васильович (3 (15) жовтня 1809, Воронеж — 29 жовтня (10 листопада) 1842, Воронеж) — російський поет, купець. Збереглося три вірші, написані Кольцовим українською мовою під загальною назвою «Опыт малороссийской поэзии».

Руденко Микола Данилович (*19 грудня 1920, Юр'ївка — †1 квітня 2004, Київ) — український письменник, філософ, громадський діяч, засновник Української Гельсінської Групи. Герой України.

Народився 19 грудня 1920 року в селищі Юр'ївці (тепер Лутугинського району, Луганської області).

Учасник радянсько-німецької війни, під час якої був важко поранений.

Після виходу збірки віршів «З походу» (1947) прийнятий до Спілки письменників України. Працював відповідальним секретарем видавництва «Радянський письменник», редактором журналу «Дніпро», секретарем парткому СПУ.

1949 — під час сталінської кампанії проти «космополітів» відмовився негативно характеризувати єврейських письменників, яких вимагали виключити зі СПУ.

1970-ті роки — активно залучився до захисту прав людини, в тому числі національних. Підтримує стосунки з московськими дисидентами. Член Радянського відділення «Міжнародної амністії».

1974 — виключений з КПРС за критику марксизму та правозахисну діяльність.

1975 — виключений зі СПУ.

1975 — заарештований за «антирадянську пропаганду», але з нагоди 30-ї річниці перемоги у німецько-радянській війні амністований як учасник війни.

Був одним із трьох першозасновників і першим головою Української Гельсінської Групи. 9 листопада 1976 р. М. Руденко провів на квартирі А. Д. Сахарова в Москві прес-конференцію для іноземних журналістів, де оголосив про створення УГС.

5 лютого 1977 р. — заарештований у Києві й етапований до Донецька, де було порушено справу проти нього і О. Тихого. Руденка засудили до 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання за так звану «антирадянську агітацію і пропаганду». Твори Руденка були кваліфіковані як «наклеп на

радянську владу». Рішенням Головліту (1978) всі його твори були вилучені з продажу та з бібліотек СРСР.

1987 — під тиском громадськості звільнений. Емігрував за кордон — спочатку до Німеччини, потім до США. Працював на радіостанціях «Свобода», «Голос Америки».

1988 — позбавлений громадянства СРСР.

7 вересня 1990 — повернувся в Україну. Відновлений у громадянстві, реабілітований.

1993 — за роман «Орлова балка» йому присуджено Державну премію України імені Тараса Шевченка в галузі літератури.

З 1997 р. — член Республіканської Християнської партії.

Після повернення в Україну мешкав у Києві в будинку письменників «Роліті». Помер 1 квітня 2004 року. Похований в Києві на Байковому кладовищі.

Історична довідка

Вулиця Гайдара — вулиця в Голосіївському районі міста Києва, місцевість Паньківщина. Пролягає від вулиці Льва Толстого (сходами) до вулиці Іллі Еренбурга.

Вулиця виникла на початку ХХ століття під назвою Ново-Караваєвська (назву Караваєвська мала теперішня вулиця Льва Толстого, до якої прилучалася вулиця). У довідниках «Весь Київ» вперше зазначена 1907 року. Сучасна назва — з 1955 року, на честь радянського письменника Гайдара А. П.

Гайдар Аркадій Петрович (справжнє прізвище — Голіков; *9 (22) січня 1904, Льгов, Курська губернія, Російська імперія, тепер Росія — †26 жовтня 1941, ст. Ліпляве, поблизу с. Ліпляве, Канівський район, Черкаська область, УРСР, СРСР, тепер Україна) — відомий російський радянський дитячий письменник в жанрі оповідань та повістей; учасник оборони Києва 1941 р.

Народився в невеликому робітничому селищі під Львовом в родині вчителів. Ще підлітком взяв участь у подіях Громадянської війни на боці Червоної армії. Влітку 1919 р. навчався на Київських військових курсах (містилися у Володимирському кадетському корпусі). Потім був командиром армійського полку, командиром батальйону частин особливого призначення. Брав участь у придушенні збройних виступів проти радянської влади на Тамбовщині, в Башкирії, в Хакасії. Російський письменник В. Солоухін у книзі «Солоне озеро» (1994) наводив страхітливі подробиці про надзвичайну жорстокість командира Голікова у той період, але реальними документальними джерелами цей твір не підкріплено.

Демобілізований через поранення та хворобу у 1924 р. Далі займався літературною творчістю. Найбільш відомі твори Аркадія Гайдара: «РВР» (1925), «Школа» (1930), «Четвертий бліндаж», «Військова таємниця» (1935), «Тимур і його команда» (1940), «Чук і Гек» (1939), «Доля барабанщика» (1938; дія частково відбувається в Києві), оповідання «Блакитна чашка» (1936). Твори письменника увійшли до шкільної програми, активно екранізувалися, перекладені багатьма мовами світу. Твір «Тимур і його команда» фактично поклав початок «тимурівському руху», що ставив своєю метою добровільчу допомогу ветеранам та людям похилого віку з боку юних піонерів.

Під час Другої світової війни знаходився у діючій армії в якості кореспондента "Комсомольської правди". Перебував у Києві в ході оборони міста від гітлерівських загарбників, написав військові нариси «Біля переправи», «Міст», «Біля переднього краю», «Ракети і гранати». Після

оточення у вересні 1941 р. частин Південно-Західного фронту в районі напрямку Умань-Київ потрапив до партизанського загону, де став кулеметником. 26 жовтня 1941 р. Аркадій Гайдар загинув поблизу села Ліпляве Канівського району Черкаської області. Могила А. Гайдара розташована нині у міському парку м. Канева.

Адріан Вікторович Прахов - історик мистецтва і археолог, народився в 1846 р. Навчався в Санкт Петербурзі в гімназії і потім в університеті на історико-філологічному факультеті, закінчив університетський курс зі ступенем кандидата в 1867 р.

Доля сім'ї Прахових нерозривно пов'язана з долею Володимирського собору. Професор Адріан Вікторович Прахов перевіз свою сім'ю з Петербурга до Києва на початку вісімдесятих років 19-го століття, коли реставрація старовинних київських соборів стала справою його життя.

З 1884 по 1896 рр. керував внутрішньою обробкою новоспорудженого Володимирського собору в Києві.

В 1887 році перейшов з Санкт-Петербурзького університету в Київський (святого Володимира) на кафедру історії витончених мистецтв, яку і займав до 1897 року.

Є автором наступних праць:

«Критические исследования по истории греческого искусства. I. Описание древних памятников из Ксанфа, в Ликийи. II. О композиции фронтовых групп Эгинского храма Афины» (СПб., 1872)

«Критические наблюдения над памятниками древнего искусства. Зодчество древнего Египта» (СПб., 1879)

«Киевское искусство X, XI и XII вв. Каталог выставки копий с памятников искусства в Киеве X, XI и XII вв., исполненных Праховым» (СПб., 1883)

«Доклад о Киевских работах и о значении изучения греческих церквей для христианской археологии» (в «Трудах Московск. Археологическ. Общества», 1885 г.)

Емілія Львівна Прахова (при народженні Емілія Марія Клементина Лестель, 20 квітня 1849 Санкт-Петербург - 1 березня 1927 Київ) - дружина Адріана Прахова, піаністка, учениця Ференца Ліста. Утримувала салон, який відвідували люди мистецтва, які працювали над оформленням Володимирського собору в Києві, в тому числі В.Васнецов, М. Нестеров, В.Котарбінський, П.І.А.Сведомскі.

Портрети Емілії Львівни писали І. Е. Рєпін, В. А. Котарбінський, М. А. Врубель. Саме Емілія Львівна надихнула Врубеля при написанні знаменитої ікони «Богоматір з Немовлям» для вівтаря Кирилівської церкви в Києві.

Олена Адріанівна Прахова (9 грудня 1871, Рим — 10 січня 1948, Київ) — художниця-вишивальниця, старша донька Адріана Вікторовича та Емілії Львівни Прахових. В 1899 році закінчила Києво-Печерську жіночу

гімназію зі званням домашньої вчительки. Навчалася акварельного малярства у Вільгельма Котарбінського. У 1934 році разом з майстринями «прахоського» пункту Зовнішторгу створила шість альбомів українських вишивок за музейними зразками. Володіла технікою лицьового шитва, використовувала плоский шов, або «малювання голкою». Найвідоміші роботи: «Богоматір», «Свята Ольга» (1897), «Свята Варвара» (1898) — за ескізами М. Нестерова; «Свята велика княгиня Євдокія» (1894, Москва, будинок-музей В. М. Васнецова), «Ангел», «Плащаниця» (1896—1897), «Архангел Михаїл» та «Архангел Гавриїл» (1899) — за картинами В. Васнецова.

Виконана для Володимирського собору «Плащаниця» зберігається в Києво-Печерській лаврі.

Микола Адріанович Прахов (18 травня 1873, Рим — 25 листопада 1957, Київ) — син Адріана та Емілі Прахова, художник та мистецтвознавець. З 1883 року жив у Києві. З 1896 року працював як художник в області декоративно-прикладного мистецтва, був професором Київського художнього інституту. Один з організаторів АХЧУ, товариства «Київський художник». Автор спогадів і статей з образотворчого мистецтва: статті в журналі «Художні скарби Росії»; мемуари «Сторінки минулого», 1958.

Прахова Олександра Миколіївна (13 травня 1950, Київ-20 травня 2011, Київ)- художниця-графік. Внучка Миколи Прахова та Анни Крюгер-Прахової. У 1964 року вступила до Республіканської художньої школи ім. Т. Г. Шевченка. 1975 року закінчила Київський державний художній інститут — учителем був Василь Касіян та Василь Чебаник. Активно співпрацює з видавництвами «Веселка», «Молодь», журналом «Барвінок». З 1983 — член Спілки художників СРСР. З 1980-х років відома як каліграф та майстриня кольорової літографії й шовкодруку. В 1979—87 роках працювала як викладач в дитячій студії «Океан», Нарва-Йиесуу, Естонія. 1995 року провела майстер-клас у Хейце, Угорщина, 1998 року — в Британській міжнародній школі, Київ (Нивки).

В 1998–2004 роках є арт-директором галереї «Університет» при Київському державному університеті імені Тараса Шевченка, за цей час здійснила більше 70 арт-проектів.

Історична довідка

Вулиця Генерала Наумова — вулиця у Святошинському районі міста Києва, місцевість Новобіличі. Пролягає від Робітничої вулиці до вулиці Академіка Булаховського.

Вулиця виникла в середині ХХ століття під назвою 386-та Нова. У 1958 році набула назву Приладна. Сучасну назву отримала 1976 року.

Наумов Михайло Іванович (3 (16) жовтня 1908, Большая Соснова — 8 лютого 1974, Київ) — радянський офіцер, Герой Радянського Союзу, в роки радянсько-німецької війни один з керівників партизанського руху в Україні, начальник штабу оперативної групи партизанських загонів Сумської області; командир партизанського кавалерійського з'єднання. Депутат Верховної Ради УРСР 2-5-го скликань.

Народився 16 жовтня 1908 року в селі Большая Соснова Пермської області в селянській родині. Росіянин. Член ВКП(б)/КПРС з 1928 року.

У 1930 році почав службу в прикордонних частинах. Був курсантом школи молодших командирів 23-го полку внутрішніх військ у місті Шостці (Сумська область), курсантом хімшколи в місті Гомелі, слухачем Вищої прикордонної школи в Москві. У 1938 році його призначили командиром роти 4-го мотострілецького полку внутрішніх військ у Києві. З 1940 року — командир навчального батальйону прикордонних військ у Чернівцях.

На початку радянсько-німецької війни М. І. Наумов був начальником штабу підрозділу 94-го прикордонного загону військ Наркомату внутрішніх справ СРСР в місті Сколе Дрогобицької області. У перші дні війни потрапив в оточення, був поранений. З липня 1941 року до 1 січня 1942 року перебували на окупованій території.

У січні 1942 року М. І. Наумов встановив зв'язок з партизанами Червоного району Сумської області та став бійцем, а через нетривалий час — командиром групи партизанського загону. З жовтня 1942 року по січень 1943 року — начальник штабу оперативної групи партизанських загонів Сумської області.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 березня 1943 року за бойові заслуги перед Батьківщиною у справі організації партизанського руху в Україні, полковнику Михайлу Івановичу Наумову присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» (№ 924). За успішне проведення Степового рейду М. І. Наумову в квітні 1943 року було присвоєно військове звання генерал-майора.

У грудні 1943 року з'єднання партизанських загонів під командуванням М. І. Наумова в районі Городниці злилося з частинами Червоної Армії. Перебуваючи на відвойованій території, з'єднання доукомплектувалось і переозброїлось. Після короткого відпочинку за завданням ЦК КП(б)У і наказом начальника Українського штабу партизанського руху з'єднання партизанських загонів під командуванням М. І. Наумова отримало завдання вийти для бойових дій в Дрогобицьку область.

Після війни М. І. Наумов продовжив військову службу. У 1945 році закінчив Вищі академічні курси при Вищій військовій академії імені К. Є. Ворошилова. Був начальником прикордонних військ Тихоокеанського прикордонного округу, потім служив в Прибалтиці.

З листопада 1946 по серпень 1951 року — начальник Управління Міністерства внутрішніх справ УРСР по Чернівецькій області. У 1953 році — виконуючий обов'язки Міністра внутрішніх справ України, з листопада 1953 по 1960 рік — начальник внутрішніх військ МВС Української СРСР. З 1960-го року в запасі. Обирався депутатом Верховної Ради УРСР II - V-го скликань, делегатом XVI-го і XXI-го з'їздів Компартії України. Був членом Спілки письменників.

Жив у Києві. Помер 8 лютого 1974 року. Похований на Байковому кладовищі в Києві.

Фоя Людмила Адамівна (3 вересня 1923, с. Топори, Ружинський район, Житомирська область — † 19 липня 1950, с. Невірків, Рівненська область) — активістка УПА, учасниця контрозвідувальної операції проти НКВД, співробітниця підпільної преси під всевдонімом Марко Перелесник, письменниця..

Із 1932 р. мешкала у м. Буча (Київська область), з весни 1941 р. проживала у м. Києві, за адресою Нестерівський провулок 2, кв. 4. У 1941 р. вступає до Київського медичного інституту (нині Національний медичний університет ім. Богомольця), втім через події війни його не закінчує.

З 18 років активістка та одна із організаторів підпілля Організації українських націоналістів (Бандери) у м. Києві. В умовах нацистської окупації організовує підпільну мережу, переважно серед молоді, яка займалася одночасно антинацистською та антирадянською діяльністю, зокрема організацією таємного виїзду десятків бажаючих вступити до лав Української повстанської армії на Волинь у 1943 р. Також проводила збір ліків для потреб діючих частин УПА. Її сестру, Галину Фою, у 1942 р. заарештовує та репресує гестапо.

Із поверненням радянської влади, у січні 1944 року її, за “націоналістичну діяльність”, заарештовує НКДБ УРСР. Перебувала у внутрішній в'язниці НКДБ у м. Києві, вул. Короленка (сучасна Володимирська) 33. Зазнала тортур. У квітні 1944 року, після змушеної згоди співпрацювати із радянськими органами державної безпеки, виходить на свободу, отримавши псевдонім “Агирельская”. Вступає до тодішнього Київського кінематографічного інституту, але і його їй не довелося закінчити. НКДБ змушує її долучитися до ним же інспірованого “Проводу українських націоналістів” у м. Києві. Завданням цієї організації було виявлення осіб, серед населення Центральної України, котрі співчували українському визвольному руху, для їх подальшого арешту. Однак вона фактично саботує цю роботу.

З весни 1945 року її залучають до таємної операції НКДБ УРСР по виявленню Центрального проводу ОУІ I (б), однак після того, як вона

опиняється в загоні УПА на Волині, щиро розповідає керівнику Служби безпеки ОУП (б) на Північно-західних українських землях (ПЗУЗ) Миколі Козаку (псевдонім "Смок") що є агентом НКДБ та про суть операції, до якої її залучено. М. Козак їй повністю повірив, озброїв та запропонував провести агентурно- оперативну гру із НКДБ. Суть її полягала у створенні легенди про те, що їй нібито повірили в ОУН, та у ініціативі перемовин представників проводу ОУН та київського "Проводу". Після психологічно неймовірно важких допитів їй у НКДБ повірили. Операція проводилася під загальним керівництвом заступника міністра державної безпеки УРСР В. Дроздецького. З Києва, на Волинь, в різні місяці 1945 року виїжджали "представники" легендованого проводу, які були кваліфікованими радянськими агентами (М. Захаржевський, К. Мінковська, Н. Калуженко), котрі займалися виявленням націоналістичного підпілля. Всі вони були затримані, після допитів СБ ОУП (б) страчені. Сама Л. Фоя в цей час кілька разів була у Києві, пояснюючі їх зникнення глибокою конспірацією підпілля ОУН.

З осені 1945 року припиняє зв'язок з Міністерством державної безпеки, і переходить на нелегальне становище. Перебувала у загальносоюзному розшуку МДБ та МВС до 1950 року. Часто змінювала місце перебування. У лютому 1946 року дивом вирвалася із оточеного десятками солдатів та оперативників МДБ будинку у Ківерецькому районі Волинської області. З кінця 1947 року помічниця керівника СБ та заступника голови проводу ОУН(б) М. Козака. У підпіллі написала півтора десятка цікавих новел про повстанців УПА, власні спогади про життя у Києві, про людей, які зустрічалися на її життєвому шляху. Ці твори частково опубліковані. Також у збройному підпіллі виконувала медичні функції.

Наприкінці 1949 року одружується із Максимом Атом. 19 липня 1950 року героїчно загинула, у віці 26 років, в Неверківському лісі Корецького району Рівненської області, у бою із чекістсько-військовою групою МДБ СРСР, намагаючись врятувати смертельно пораненого друга.

Її батьки надалі мешкали у м. Києві, зокрема батько, Адам Іванович Фоя, пізніше також був репресований, засуджений до 10 років ув'язнення. У 1952 році, посмертно, нагороджена Срібним Хрестом бойової заслуги УПА.

Історична довідка

Вулиця Маршала Тимошенка — вулиця в Оболонському районі міста Києва, житловий масив Оболонь. Пролягає від шляхопроводу над Богатирською вулицею (як продовження Лугової вулиці) до проспекту Героїв Сталінграда.

Вулиця запроектована в 1960-х роках під назвою Центральна поперечна північна сторона (№ 3). Сучасна назва — з 1970 року

Тимошенко Семён Костянтинович (6 (18) лютого 1895, с. Орман, Аккерманський повіт, Бессарабська губернія, Російська імперія—31 березня 1970, Москва, РРФСР, СРСР) — український радянський воєначальник, Маршал Радянського Союзу (1940), двічі Герой Радянського Союзу (1940, 1965), кавалер ордену Перемога.

З грудня 1914 — в російській армії, закінчив полкову кулеметну школу. З 1915 брав участь у Першій світовій війні, був кулеметником на Південно-Західному і Західному фронтах. Був нагороджений Георгіївськими хрестами трьох ступенів.

В квітні 1918 вступив до Червоної армії. Під час Громадянської війни брав участь в обороні Царицина, був командиром ескадрону, 1-м кінногвардійським кримським кавалерійським полком, кавалерійською бригадою, з жовтня 1919 — кавалерійською дивізією. Був п'ять разів поранений. Кавалерійська дивізія Семена Тимошенка брала участь у боях під Воронежем, Касторною, Ростовом, Житомиром і Бродами, переслідувала білих на Південному фронті. Взимку 1921 року його дивізія розгромила військо Махна під Гуляйполем.

«За мужність і героїзм під час Громадянської війни» нагороджений трьома орденами Червоного Прапора і Почесною революційною зброєю.

Із серпня 1933 — заступник командувача військ Білоруського, у 1935 — 1937 роках командував Харківським військовим округом. У червні 1937 призначений командувачем військ Північно-Кавказького, а з вересня 1937 — Харківського військових округів. З лютого 1938 — командувач Київського особливого воєнного округу. 26 червня 1938 року був обраний депутатом Верховної Ради УРСР 1-го скликання від Могилів-Подільської виборчої округи Вінницької області.

У вересні 1939 очолював Вторгнення СРСР до Польщі, в результаті якого Західна Україна була приєднана до території СРСР.

21 березня 1940 за зразкове виконання завдань командування і проявлені при цьому відвагу і героїство командармові 1-го рангу Тимошенко Семену Костянтиновичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка». 7 травня 1940 року отримав звання Маршала Радянського Союзу, і на посаді Народного комісара оборони СРСР (до 19.7.1941), провів велику роботу з поліпшення підготовки військ, їх реорганізації, технічного переоснащення.

2 липня 1941 р., призначений командувачем Західного фронту. Безпосередньо керував військами під час оборони Вітебська, Донбасу і Харкова. Під час Смоленської битви його війська зазнали важких втрат, але проявили героїзм і не дозволили німцям продовжити наступ на московському напрямку. 13 вересня 1941 року призначений головнокомандуючим військами Південно-Західного фронту, які зазнали поразки в битві під Києвом. З іншого боку відволікання 2-ї танкової групи вермахту з центрального напрямку на південь сповільнило просування групи армій «Центр» і дозволило радянському командуванню підготуватися до оборони Москви.

З березня 1943 і до кінця війни був представником Ставки Верховного головнокомандування, брав участь у розробці та проведенні Новоросійської десантної операції, здійснював координацію Північно-Кавказького фронту, Чорноморського флоту і Азовської військової флотилії, в результаті були звільнені порт та місто Новоросійськ, Тамань і Таманський півострів. Також успішно провів Ясько-Кишинівської операцію, в результаті якої були знищені німецько-румунські війська, визволені території Молдови та Румунії. За успішне проведення військових операцій і координацію дій фронтів Семен Тимошенко був нагороджений орденом «Перемога» (4 червня 1945).

У післявоєнний час командував військами Барановичського (1945–1946), Південно-Уральського (1946–1949) і Білоруського військових округів (1949–1960). У 1961–1970 — голова Ради комітету ветеранів війни.

Другою медаллю «Золота Зірка» маршал Радянського Союзу Тимошенко був нагороджений 18 лютого 1965 за заслуги перед Батьківщиною і Збройними Силами СРСР, в день свого 70-річчя.

Помер 31 березня 1970 року. Похований в Москві.

Кагарлицький Микола Федосійович (6 січня 1937 року в с. Черняхів Кагарлицького району — 2 вересня 2015, Київ) — український письменник, журналіст, мистецтвознавець, дослідник, театральний діяч, широко знаний як на рідній землі, так і за її межами, в діаспорі.

Автор унікальних документально-біографічних книг про геніальну художницю Катерину Білокур, славетних співаків Оксану Петрусенко, Михайла Донця, сотень публікацій про інших представників національного мистецтва та культури.

Крім того, трибуною Миколі Кагарлицькому були Республіканський будинок актора, Клуб літераторів при СПУ, вузівські та шкільні аудиторії ще напередодні незалежності України, а останні 13 років - конференц-зал Будинку вчителя, в яких він провів понад сотню вечорів пам'яті корифеїв оперного мистецтва, літераторів, художників із залученням солістів опери, філармонії, студентів консерваторії.

Таку ж систематичну діяльність Микола Кагарлицький вів упродовж десятиліть і на хвилях Українського радіо. Його передачі й цілі авторські

цикли, присвячені Оксані Петрусенко, Іванові Козловському, Михайлові Гришку, Борису Гмирі та іншим велетням національної культури, привертали увагу мільйонів радіослухачів.

Гострі публіцистичні виступи Миколи Федосійовича в пресі з актуальних проблем духовності, увічнення пам'яті корифеїв театру в грамзапису, фільмах, книжках, конкурсах, фестивалях, назвах вулиць змушували позитивно реагувати відповідні державні інстанції. Так, завдяки М. Кагарлицькому в Києві ще 1993 року з'явилися вулиці імені Івана Козловського, Катерини Білокур, Михайла Донця, Михайла Гришка, Бориса Гмирі, Лариси Руденко.

Історична довідка

Москóвська ву́лиця — вулиця у Печерському районі міста Києва, місцевість Печерськ. Пролягає від Арсенальної площі до вулиці Генерала Алмазова.

Вулиця виникла на початку XVIII століття, після спорудження у 1708 році Старої Печерської фортеці, під сучасною назвою як вулиця на шляху до м. Москви. До середини XIX століття, доки не почалася розбудова Нової Печерської фортеці і, як наслідок, Печерськ на певний час перетворився на фактично закрите військове містечко, вулиця була головною вулицею Печерська.

У 40–50-х роках XIX століття на Московській вулиці були зведені казарми, військові майстерні, у 1854 році — арсенал. Тоді ж було збудовані корпуси заводу «Арсенал», що існують і дотепер.

У 1922 році отримала назву вулиця імені Арсеналу, з 1936 року — вулиця ім. С. С. Каменєва, на честь радянського воєначальника С. С. Каменєва. У 1937 році перейменована на вулицю Щорса, на честь М. О. Щорса. Сучасну назву вулиці було відновлено 1944 року.

У 1970-х роках вулицю було дещо скорочено до вулиці Генерала Алмазова (тоді — Кутузова) — до того вона сягала бульвару Лесі Українки.

Годзенко Дмитро Олександрович - Головний сержант роти вогневої підтримки 17 окремого мотопіхотного батальйону 57 окремої мотопіхотної бригади оперативного командування «Південь» Сухопутних військ Збройних Сил України, старший сержант.

З 07.03.2015 року по 31.03.2016 року безпосередньо брав участь у проведенні антитерористичної операції.

22 березня 2016 року, під час нападу противника на опорний пункт 1701 в населеному пункті Зайцеве, північно-західна сторона м. Горлівка Донецької області, виконуючи завдання в складі групи протидиверсійного резерву приймав безпосередню участь в бойовому зіткненні з незаконними збройними формуваннями, ризикуючи власним життям одноосібно зайшов з флангу та використовуючи РПК особисто знищив кулеметний розрахунок противника та одного бойовика незаконних збройних формувань.

29 березня 2016 року перебуваючи на опорному пункті 1701 населений пункт Зайцеве, в ході виконання бойового завдання по розвідуванні місцевості, перша група протидиверсійного резерву була виявлена та потрапила під обстріл з АГС та двох великокаліберних кулеметів незаконних збройних формувань чисельністю до 20 бойовиків. Старший сержант Годзенко Д.О. якості старшого, застосовуючи навики, набуті за час попередньої служби в районі АТО, ризикуючи власним життям в складі відділення на БМГ1-1 під'їхали до місця бою та застосовуючи вогневу міць машини, стрілецьку зброю та під ствольні

гранатомети, допомогли відбити наступ противника. В ході бою підрозділом за безпосередньої участі старшого сержанта Годзенко Д.О., було знищено розрахунок АГС-17 та дві особи незаконних збройних формувань. Весь підрозділ після виконання бойового завдання, завдяки умілому керуванню повернувся на опорний пункт 1701 без втрат особового складу.

31 березня 2016 року перебуваючи на опорному пункті 1701 в населеному пункті Зайцеве, під час обстрілу незаконними збройними формуваннями передових позицій, старший сержант Годзенко Д.О. під час гранатометно-мінометного обстрілу та розвідки боєм незаконних збройних формувань чисельністю до 15 осіб, з метою виявлення вогневих позицій опорного пункту 1701, в ході переміщення по опорному пункту, під час зайняття позицій та розриву 120-мм мінометного снаряду, прикрив собою командира роти та двох військовослужбовців, чим врятував їм життя, при цьому сам отримав тяжкі осколкові поранення не сумісні з життям і героїчно загинув під час виконання військового обов'язку.

За особистий значний внесок в захист обороноздатності України, її територіальної цілісності, укріплення обороноздатності та безпеки Годзенко Д.О. поданий для нагородження званням «Герой України» (посмертно).

Історична довідка

Новоросійська вулиця — вулиця в Дніпровському районі міста Києва, місцевість ДВРЗ. Пролягає від вулиці Олекси Довбуша до Літинської вулиці.

Новоросійська вулиця виникла у 1950-ті роки під назвою 615-а Новá вулиця. Сучасна назва — з 1953 року, на честь російського міста Новоросійськ.

На сьогодні, на думку ініціаторів перейменування, назва вулиці більше асоціюється з проектом РФ по створенню на території південних та східних областей України маріонеткової держави «Новоросія».

Опришки — учасники селянського повстанського руху в Галичині, на Закарпатті, Буковині проти польської шляхти, молдовських бояр, угорських феодалів, згодом — також проти австрійської адміністрації. Діяли у XVI ст. — 1-й половині XIX століття. Найактивніше опришки діяли у 1730-1740-х рр. під проводом Олекси Довбуша.

Історична довідка

Вулиця Олександра Горовиця — вулиця в Солом'янському районі Києва, місцевість Олександрівська слобідка. Пролягає від Преображенської вулиці до проспекту Валерія Лобановського.

Вулиця виникла на початку ХХ століття (ймовірно, не пізніше 1912 року) під назвою Миколаївська, з 1938 року — вулиця Молокова, на честь радянського льотчика, Героя Радянського Союзу Василя Молокова. Під час окупації міста у 1941–1943 роках — Степова вулиця. Сучасна назва — з 1977 року.

Горовиць Олександр Борисович (1897-1918) - один з керівників Січневого заколоту 1918 року у Києві, під час якого загинув. Боровся проти незалежності України.

Василь Барка (справжнє ім'я Василь Костянтинівич; 16 липня 1908, с.Солониця, Полтавська область - 11 квітня 2003, Глен Спей, штат Нью-Йорк, США) — відомий український письменник і перекладач.

Народився 16 липня 1908 року в селі Солониця Лубенського району на Полтавщині в козачій родині. З 1917 року майбутній письменник навчався в Лубенському духовному училищі («бурсі»), яке згодом було перетворено в трудову школу. У 1927 році Василь Барка закінчив Лубенський Педагогічний технікум, працював учителем фізики і математики в шахтарському селищі Сьома Рота на Донбасі. У 1928 році через конфлікт з місцевими партійним чиновництвом Василь Барка виїхав на Кубань до міста Краснодар. Там письменник вступив до місцевого педагогічного інституту на філологічний факультет.

У 1930 році у Харкові Василь Барка видав книгу поезій «Шляхи», яка викликала критику комуністичної партії, звинувачення в «буржуазному націоналізмі» і «релігійних пережитках». У 1932 році у Харкові з'являється друга книга Барки «Цехи», яка була вже «ідеологічно правильною». Однак, під тиском обставин, поет обирає «добровільне поетичне мовчання» та продовжує творити для себе.

У 1941 році пішов на фронт добровольцем, в 1942 році був важко поранений, опинився в окупації. Одужавши, працював коректором у газеті. У 1943 році його відправили на примусові роботи до Німеччини. Після закінчення війни відмовився повертатися до СРСР та опинився у таборі для переміщених осіб в Аугсбурзі. У 1947 році перебрався до Франції. У 1950 році за офіційним дозволом Василь Барка переїхав до США, де працював над історією української літератури.

За кордоном, незважаючи на усі складнощі та виклики долі, письменник продовжив свою літературну роботу. Так, впродовж 1946-1947 рр. з'явилися поетичні збірки «Апостоли», «Білий світ». У 1953 році в Нью-Йорку був надрукований перший роман Василя Барки «Рай».

У 1958-1961 рр. письменник працював над романом «Жовтий князь» - першим у світовій літературі професійним прозовим твором, присвяченим Голодомору 1932-1933 рр., що вийшов друком у 1963 році. У 1958-1988 рр. вийшли ліричні збірки «Океан 1» (1959), «Океан 2» (1979), «Лірник», «Свідок сонця шестикрилий» та інші. Драматичну поему в двох томах «Кавказ» (Київ, 1993) Василь Барка вважав найголовнішими у своєму художньому доробку. Також був близький до Нью-Йоркської групи українських поетів.

Помер відомий український письменник 11 квітня 2003 року у містечку Глен Спей, штат Нью-Йорк, США

Вулиця Петрівського — вулиця в Деснянському районі міста Києва, селище Троєщина. Пролягає від вулиці Толстого до вулиці Макаренка.

Петрівський Григорій Іванович (22 січня (4 лютого) 1878, с. Печеніги, Харківська губернія, Російська імперія — 9 січня 1958, Москва, РРФСР, СРСР) — український радянський державний і політичний діяч.

Був одним із ініціаторів створення ВЧК та організації Голодомору 1932–1933.

У липні 1917 року ЦК РСДРП(б) направив його до України для боротьби проти Української Центральної Ради. У 1917–1919 роках — народний комісар внутрішніх справ РСФРР, один із організаторів ВЧК. Член російської делегації на мирних переговорах у Бересті, підписав 3 березня 1918 року за РСФРР договір про укладання миру з Німеччиною. 3 березня 1919 до літа 1938 року — голова ВУЦВК («всеукраїнський староста»).

У квітні 1919 року був одним із керівників операції з жорстокого придушення Куренівського повстання проти більшовиків у Києві.

1922 рік — з боку УСРР підписав Договір про утворення СРСР.

У 1922–1937 роках — один із заступників голови ЦВК СРСР. У 1937–1938 роках — заступник голови Президії Верховної Ради СРСР.

У 1919–1938 роках — член Політбюро ЦК КП(б)У.

Петровський належав до тієї частини партійного і державного апарату УРСР, яке, орієнтуючись на Москву, повністю відкидало ідею українських націонал-комуністів про можливість існування української радянської державності. У серпні 1922 року, представляючи Україну у складі комісії з підготовки союзного договору, повністю підтримав проект Йосипа Сталіна про входження формально незалежних радянських республік до складу РСФРР на автономних правах. У 1923 році під час підготовки конституції СРСР виступив проти позиції Миколи Скрипника, Олександра Шумського, Християна Раковського, спрямованої на побудову державного устрою союзної держави на конфедеративних засадах.

Проведена під керівництвом Петровського, примусова колективізація села й вилучення хліба призвели до Голодомору 1932–1933 років. Був одним із ініціаторів організації Голодомору 1932–1933 років. Наприкінці жовтня 1932 року призначений відповідальним за виконання хлібних заготівель у Донецькій області.

Був головою Всеукраїнського ЦК незаможних селян, займав важливі пости в Комінтерні.

На відміну від багатьох інших старих більшовиків, уник репресій в 1930-ті роки. Похований біля Кремлівської стіни у Москві.

Щавінський Василь Олександрович (1868-1924) - видатний український вчений та колекціонер, хімік за фахом, перший дослідник технологи старовинного живопису.

В молоді роки певний час мешкав в Києві. Свою колекцію живопису північноєвропейських шкіл, а також графіки, старовинної порцеляни, фаянсу і скла, книгозбірню та велике зібрання фотознімків з картин заповів «Київському Національному музею». Сьогодні в колекції Національного музею мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків (Київ, Терещенківська, 15) зберігається 25 першорядних творів живопису з зібрання Василя Щавінського (частина з них представлена в постійній експозиції європейського мистецтва) та понад 200 гравюр.

В 1915 році В.О. Щавінський увійшов до складу особливої комісії, що вивчала випадки загибелі творів від непрофесійної реставрації, де вперше підняв питання про науковий підхід до реставраційного процесу. Особливу увагу приділяв розробці новітніх методів дослідження, зокрема, спектральному аналізу фарб. Заклав фундамент вивчення техніки давньоруського і українського живопису, а також чорнил літописів і стародруків. Результати досліджень презентував у своїх наукових доповідях. Досліджував причини руйнування фрескового живопису, книг тощо.

Постійно підтримував зв'язки з батьківщиною. Брав участь у формуванні колекції Київського художньо-промислового музею, листувався з М.Ф. Біляшівським та Б.І. Ханенком, став одним з засновників товариства української старовини в Санкт-Петербурзі, збирав українську кераміку. В згаданій вище заяв до ВУАН писав: «Судилося мені значну частину мого віку перебувати за українськими кордонами, але ж я ніколи не покидав думки стати колись хоч у малій пригоді країні, яку я і мій рід завше вважали за рідну».

Історична довідка

Вулиця Пугачова — вулиця в Шевченківському районі міста Києва, місцевості Татарка, Загорівщина. Пролягає від вулиці Мельникова до Макарівської вулиці.

Вулиця виникла у 2-й половині XIX століття. Спершу була у складі Макарівської вулиці (назва з 1869 року). Виокремлена під назвою вулиця Омеляна Пугачова на честь О. І. Пугачова в 1939 році. Сучасна назва — з 1944 року.

Омелян Іванович Пугачов (*1742 — †10 (21) січня 1775, Москва) — донський козацький отаман, один із керівників селянської війни на землях Російської імперії у 1773 — 1775 рр.

Андрій Петрович Ромоданов (*11 листопада 1920, Лубни — †5 серпня 1993, Київ) — український нейрохірург, творець наукової школи, доктор медичних наук, професор, академік АМН СРСР.

Народився 11 листопада 1920 року в місті Лубни Полтавської області (Україна) в сім'ї священика. Українець. У 1937 році його батько був репресований.

Завершив навчання в середній загальноосвітній школі № 138 у Києві. У 1942 році закінчив Київський медичний інститут, евакуйований до міста Челябінська. У роки радянсько-німецької війни був у діючій армії в якості командира санітарної роти полку, начальника окремого медичного санітарного батальйону на Західному і 1-му Українському фронтах.

Після війни в 1946–1949 роках А. П. Ромоданов закінчив аспірантуру, в 1949–1950 роках завідував відділенням Київського інституту психоневрології. У 1950 році став завідувати дитячим відділенням Київського інституту нейрохірургії, в 1951 році — працювати заступником директора з наукової частини, в 1964 році — був призначений директором цього інституту.

Наукові роботи присвячені переважно діагностиці та хірургічного лікування черепно-мозкової травми, питань дитячої нейрохірургії, пухлинних і судинних захворювань головного мозку, епілепсії.

Розробив принципи надання спеціалізованої нейрохірургічної допомоги, і створив перші в Україні спеціалізовані установи для комплексного лікування хворих на епілепсію. Йому також належать дослідження з питань діагностики та лікування наслідків та ускладнень вогнепальних черепно-мозкових поранень, внутрішньочерепних крововиливів.

У 1974 році був обраний дійсним членом (академіком) АМН СРСР.

У 1980-ті роки співробітники Київського інституту нейрохірургії під керівництвом А. П. Ромоданова розробляли питання хірургічного лікування артеріальних і артеріовенозних аневризм головного мозку, хіміотерапії злоякісних внутрішньомозкових пухлин. Інститут став центром

міжнародного співробітництва з нейроонкохіміотерапії. За участю А. П. Ромоданова розроблена ефективна методика відновного лікування порушень рухових функцій після травм, судинних захворювань і видалення пухлин головного мозку; при інституті створено відділ реабілітації і на його базі функціонує перша в СРСР кафедра реабілітації невролого-нейрохірургічних хворих Київського інституту удосконалення лікарів. А. П. Ромоданов є творцем наукової школи нейрохірургів в Україні. Він був головним нейрохірургом Міністерства охорони здоров'я Української РСР.

Поряд з науковою А. П. Ромоданов вів велику громадську роботу. Він обирався депутатом Верховної Ради СРСР, заступником голови Всесоюзного та головою Українського наукових товариств нейрохірургів, був членом виконкому Європейської асоціації нейрохірургів, почесним членом Товариства нейрохірургів імені Х. Кушинга (США), Чехословацького товариства імені Я. Пуркінє, югославського, португало-іспанського, скандинавського та інших зарубіжних товариств нейрохірургів.

Жив і працював у Києві. Помер 5 серпня 1993 року. Похований на Байковому кладовищі в Києві.

Автор 450 наукових праць, з них 24 монографій, 23 винаходів. Підготував 30 докторів та 52 кандидатів наук.

Доктор медичних наук (1963), професор (1964), Заслужений діяч науки і техніки Української РСР (1970). Лауреат Державної премії Української РСР (1977) та премії ім. М. Н. Бурденка (1982).

В 1993 році його ім'я присвоєне Інституту нейрохірургії АМН України[3].

Історична довідка

Вулиця Семашка — вулиця у Святошинському районі міста Києва, місцевості Святошин, Академмістечко. Пролягає від проспекту Перемоги до бульвару Академіка Вернадського.

Відрізок вулиці Семашка між проспектом Перемоги і Святошинською площею виник на початку XX століття як частина вулиці 3-тя Просіка (разом із теперішньою вулицею Федора Кричевського). Сучасна назва з 1958 року. Протягом першої половини 1960-х років продовжена до теперішніх розмірів. Сучасна забудова — 1950—90-х років.

Семашко Микола Олександрович (8 (20) вересня 1874, с. Ливінське, Єлецький повіт, Орловська губернія — 18 травня 1949, Москва) — радянський лікар, партійний і державний діяч, академік Академії медичних наук (з 1944) і Академії педагогічних наук (з 1945) РРФСР. 1918 — 1930 — нарком охорони здоров'я РРФСР.

Павлушків Мико́ла Петро́вич (30 квітня 1904 — 3 листопада 1937, урочище Сандармох) — студент Київського інституту народної освіти, небіж Сергія Єфремова, ключовий фігурант «процесу Спілки визволення України».

Радянські слідчі органи вважали його засновником і керівником Спілки української молоді (цієї версії Спілка української молоді дотримується дотепер). Жертва сталінських репресій.

Вулиця Тропініна — вулиця в Шевченківському районі міста Києва, місцевість Татарка. Пролягає від Овруцької до Нагірної вулиці.

Вулиця сформувалася наприкінці ХІХ — на початку ХХ століття під назвою Якубенківський проїзд, згодом Якубенківський провулок, від прізвища домовласника інженера Олексія Якубенка, інженера та громадського діяча, якому належала земельна ділянка площею близько 2-х гектарів.

Сучасна назва — з 1955 року.

Тропінін Василь Андрійович (*19 (30) березня 1776, с. Карпово, Новгородська губернія — †3 (15) травня 1857) — російський художник-портретист, представник класицизму; до 1823 — кріпак.

Народився у селі Карпово Новгородської губернії. Був кріпаком графа Антона Сергійовича Мініха, потім його зятя — Іраклія Івановича Моркова. У 1798 вступив у Петербурзьку академію мистецтв, де навчався у С. Щукіна.

В Україні жив до 1823, переважно в с. Кукавка (тепер Могилів-Подільського району Вінницької області). У період творчості, пов'язаний з Україною, Тропінін створив жанрову картину — «Весілля в Кукавці» (1810), портрети українських селян — «Дівчина з Поділля», «Українець», «Українка», «Молодий український селянин», «Хлопчик з топірцем», а також портрети Н. та І. Маркових (бл. 1813), портрет сина (бл. 1818).

1823 — звільнений з кріпацтва, оселився у Москві.

Ім'я видатного російського художника В. А. Тропініна при перейменуванні вулиці залишиться вшанованим, оскільки суміжний провулок Тропініна (колишній Єкатерининський) збереже існуючу назву.

Про **Олексія Федоровича Якубенка** відомо, що він був свідомим українцем, близьким до київської Старої громади; у 1883-1884 рр. на доручення родичів та шанувальників Тараса Шевченка підготував комплексний проект благоустрою Шевченкової могили у м. Каневі, включаючи план хати біля неї (відомої як «Тарасова світлиця»), а також наглядав за його здійсненням.

Інженер Якубенко брав активну участь у громадському житті Києва, обирався до Міської думи. На початку ХХ ст. він мусив за станом здоров'я переїхати до Швейцарії. Перебуваючи там, О. Ф. Якубенко у 1907 р. офіційно оформив пожертву на благодійні потреби значної частини свого великого маєтку на Лук'янівці. Понад 2 гектари його землі надійшли у власність піклування про бідних при парафіяльній Федорівській церкві з метою влаштування тут благодійної школи домоводства з городом та садом. Створений його коштом заклад для дівчат із незаможних родин діяв від 1911 р. до встановлення радянської влади; сам О. Ф. Якубенко до своєї смерті у 1917 р. залишався його попечителем. Нову вуличку, на якій під № 10 звели

будинок для школи домоводства, було названо Якубенківським провулком; у 1955 р. він зазнав довільного перейменування.

Нині по вул. Тропініна, 10 здійснюється відродження соціально орієнтованого закладу «Киево-Лук'янівська школа» при Федорівському храмі, громада якого відновила свою діяльність у колишньому притчовому будинку церкви. З огляду на це вважаємо за доцільне повернути сучасній вул. Тропініна її історичну назву - Якубенківська. Це також стане знаком вшанування пам'яті Тараса Шевченка з нагоди 155-ї річниці його кончини.

Зазначимо, що вказана вулиця є порівняно короткою (13 номерів будинків); ідею відновлення історичного топоніму підтримують численні мешканці Лук'янівки і, зокрема, самої вулиці.

Історична довідка

Делегатський провулок — провулок у Шевченківському районі міста Києва, місцевість Татарка. Пролягає від Овруцької вулиці до кінця забудови.

Від свого утворення на початку ХХ ст. до 1955 р. сучасний Делегатський провулок (місцевість Лук'янівка, Шевченківський район) мав історичну назву «**Федорівський провулок**». Сучасну назву було надано під час масових змін топоніміки м. Києва цілком довільно; Делегатський провулок, вочевидь, відобразив своїм найменуванням реалії радянського громадсько-політичного життя.

В попередній назві вбачають відображення імені Федорівського храму-духовного й добродійного осередку значної парафії на Лук'янівці, розташованого неподалік, на розі Овруцької та Багговутівської вулиць (таке тлумачення наведене, зокрема, у довіднику «Вулиці Києва» за ред. А. Кудрицького, Київ, 1995, с.63).

З іншого боку, провулок пролягав уздовж межі колишньої садиби видатного благодійника і українського громадського діяча, інженера О. Ф. Якубенка, котрий був одним з ініціаторів найменувань нових топонімічних об'єктів на Лук'янівці. Є підстави припустити, що Федорівський провулок, крім імені церкви, втілював пам'ять про батька мецената - шанованого українця-киянина Федора Якубенка.

Федорівський храм на Лук'янівці у 1935 р. був зруйнований, але нині Федорівська православна громада відновила свою діяльність у колишньому притчовому будинку церкви; археологічними пошуками виявлено збережені підземні святилища храму, відомі як «Київський Єрусалим».

Зазначимо, що вказаний провулок є порівняно коротким (12 номерів будинків); ідею відновлення історичного топоніму підтримують численні мешканці Лук'янівки і, зокрема, самого провулку.

Історична довідка

Провулок Михайла Реута — провулок у Печерському районі міста Києва, місцевість Звіринець. Пролягає від Лейпцизької вулиці до тупика. Має відгалуження, яке виходить на вулицю Добровольчих батальйонів.

Провулок виник у середині XX століття під назвою 665-й Новий. З 1955 року — частина провулку Панфіловців. Відокремлений (через перерву у проляганні провулку Панфіловців) під сучасною назвою — з 1965 року.

Реут Михайло Венедиктович (1882 - 1940) - робітник, з 1903 року (з перервами) жив і працював у Києві. За фахом кравець. Заснував київську профспілку кравців. У 1917 році - член київського комітету РСДРП(б), а також член виконкому Київської Ради робітничих депутатів. Боровся проти незалежності України. Згодом обіймав ряд керівних партійних посад. У 1920-і рр. - директор Київського міського банку.

Беринда Памво (після 1551, Самбірщина- 1632, Київ) - видатний український культурний та громадський діяч, письменник, поет, мовознавець, лексикограф, педагог, друкар і гравер, головний друкар Києво-Печерської лаври у 1620-1632 рр. з титулом «Архитипограф св. Лавры». Автор словника «Лексикон словенороскій і імен толкованіє» (1627) - найвизначнішого досягнення староукраїнського друкованого словникарства.

Народився після 1551 року на Прикарпатті. Світським ім'ям Беринди було Павло. При постриженні в ченці Павло Беринда прийняв ім'я Памво. Освіту, за припущеннями дослідників, здобув у Львівській братській школі. Був одним із найосвіченіших діячів і свого часу, володів 12-ма мовами. Будучи активним діячем Львівського братства, у 1613-1619 рр. працював у братських друкарні і школі. Восени 1619 року на запрошення архімандрита Києво-Печерської лаври Єлисея Плетенецького переїхав до Києва і назавжди оселився в Києво-Печерській лаврі. Був головним друкарем, редактором і перекладачем у Києво-Печерській друкарні. Крім того, у Києві Беринда також викладав у братській школі, був активним учасником гуртка інтелектуалів, що сформувався у ті часи довкола Києво-Печерського (монастиря).

Під безпосереднім керівництвом Памви Беринди лаврська друкарня видала понад 11 фундаментальних творів релігійного, історичного та полемічного характеру. Серед них і видатна праця самого Беринди «Лексикон словенороскій і імен толкованіє».

Крім того, Памво Беринда - один із основоположників української шкільної драми. Саме він ввів до жанру декламації елементи драматичної вистави (поєднання декламування з діями, співом та театральним реквізитом).

Помер у 1632 році у Києві, похований на території Києво-Печерської лаври.

Інформаційна довідка

Проспéкт Герóїв Сталі́нгра́да — проспект в Оболонському районі міста Києва, житловий масив Оболонь. Пролягає від шляхопроводу на Московському проспекті до Північної вулиці.

Проспéкт запроектований наприкінці 60-х років XX століття під назвою *Набережна (№ 2)*, з 1970 року — *Набережна Славутича*, оскільки у початковій частині проходить поблизу берегу Дніпра.

Сучасна назва на честь Сталінградської битви — з 1982 року.

Не применшуючи значення битви на Волзі 1942-1943 років у Другій світовій війні та враховуючи позицію Українського інституту національної пам'яті, комісія з питань найменувань визначилась, що ім'я Сталіна не може залишатись у назві київської вулиці.

Івасюк Володимир Михайлович (нар. 4 березня 1949, Кіцмань, Чернівецька область, УРСР — пом. 24/27 квітня 1979, Брюховицький ліс під Львовом, УРСР) — український композитор і поет. Герой України (2009, посмертно).

Один із основоположників української естрадної музики (поп-музики). Автор 107 пісень, 53 інструментальних творів, музики до кількох спектаклів.

18 травня 1979 його тіло було знайдене повішеним у Брюховицькому лісі під Львовом. Офіційна версія — самогубство — підлягала сумніву громадськості як 1979, так і тепер. Відповідно до неофіційної версії, смерть Івасюка була вбивством, виконаним КДБ за наказом вищого керівництва СРСР. Похорон Володимира Івасюка 22 травня 1979 у Львові перетворився на масову акцію протесту проти радянської влади.

ПРОТОКОЛ № 11
продовження засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 01 листопада 2016 року

Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к. 512

Присутні: Бондаренко В.В., Резніков О.Ю., Шибанов Я.М., Березницька Л.І., Бондар Г.В., Бохняк В.Я., Вербич С.О., Кальницький М.Б., Мельник І.В., Подобед П.К., Тимченко О.В.

Відсутні: Старостенко Г.В., Бенюк Б.М., Білокінь С.І., Кармазіна М.С., Криворучко Т.Г., Люта Т.Ю., Терес Н.В., Хонда М.П.

Запрошені: Алексеева Т.Ю., Кобелев М.В., Мартиненко-Кушлянський Т.О., Муха В.В., Соловей О.М., Старовойтенко І.М., Стукін А.Ю., Хоменко Д.Ю.

Порядок денний:

I. Про перейменування вулиць міста Києва

II. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

III. Різне

I. Про перейменування вулиць міста Києва

1. СЛУХАЛИ: звернення Національного медичного університету імені О.О.Богомольця щодо повернення вулиці Льва Толстого у Голосіївському, Солом'янському та Шевченківському районах історичної назви Караваєвська.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 5, «проти» - 4, «утримались» - 2.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати повернення вулиці Льва Толстого у Голосіївському, Солом'янському та Шевченківському районах історичної назви Караваєвська.

2. СЛУХАЛИ: звернення Просвітницького центру національного відродження імені Євгена Чикаленка щодо перейменування вулиці Льва Толстого у Голосіївському, Солом'янському та Шевченківському районах на вулицю Євгена Чикаленка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 8, «проти» - 3, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Льва Толстого у Голосіївському, Солом'янському та Шевченківському районах на вулицю Євгена Чикаленка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

3. СЛУХАЛИ: звернення Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського щодо перейменування вулиці Тираспольської у Подільському та Шевченківському районах на вулицю Стефана Турчака.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 0, «проти» - 6, «утримались» - 5.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування вулиці Тираспольської у Подільському та Шевченківському районах на вулицю Стефана Турчака.

4. СЛУХАЛИ: звернення Всеукраїнської спілки ГО «Асоціація ветеранів спорту України» щодо перейменування вулиці Фізкультури (або провулку Госпітального чи провулку Горького) на вулицю (провулок) Бориса Шахліна.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування провулку Горького у Голосіївському районі на провулок Бориса Шахліна та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

5. СЛУХАЛИ: звернення Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М.М. Амосова щодо перейменування вулиці Клінічної у Солом'янському районі на вулицю Академіка Книшова.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 1, «проти» - 0, «утримались» - 11.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування вулиці Клінічної у Солом'янському районі на вулицю Академіка Книшова.

6. СЛУХАЛИ: звернення гр. Мартиненко-Кушляньського Т.О. щодо перейменування:

- вулиці Красноводської у Подільському районі на вулицю Хотинську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Красноводської у Подільському районі на вулицю Хотинську та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- вулиці Ярослава Галана у Солом'янському районі на вулицю Августина Волошина;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Ярослава Галана у Солом'янському районі на вулицю Августина Волошина та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- вулиці Кіровоградської у Голосіївському районі на вулицю Аманда Струве;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Кіровоградської у Голосіївському районі на вулицю Аманда Струве та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- площі Червоної Пресні у Подільському районі на Біскупську площу;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: доопрацювати питання, підібрати інші варіанти перейменування площі Червоної Пресні у Подільському районі;

- провулку Ладо Кецховелі у Подільському районі на провулок Воздвиженський;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати повернення провулку Ладо Кецховелі у Подільському районі історичної назви - провулок Воздвиженський та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Жовтневої у Святошинському районі на вулицю Катеринівську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Жовтневої у Святошинському районі на вулицю Сулимівську та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

7. СЛУХАЛИ:Звернення гр. Алексєєвої Т.Ю. щодо найменування безіменної площі на перетині проспекту Володимира Маяковського і вулиці Теодора Драйзера у Деснянському районі на честь М.А. Царьова.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 1, «проти» - 0, «утримались» - 10.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати найменування безіменної площі на перетині проспекту Володимира Маяковського і вулиці Теодора Драйзера у Деснянському районі на честь М.А. Царьова.

II. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

8. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Мухи В.В. щодо перейменування Московського мосту на міст Північний.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: зняти питання з розгляду на доопрацювання, звернутись до заступника міського голови – секретаря Київської міської ради Прокопів В.В. з проханням надати роз'яснення щодо стану розгляду проекту рішення Київської міської ради про перейменування Московського мосту на міст Георгія Фукса.

9. СЛУХАЛИ: звернення Солом'янської районної в місті Києві державної адміністрації щодо перейменування парку імені М.Островського у Солом'янському районі міста Києва у Солом'янський парк.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: у зв'язку з існуванням Солом'янського ландшафтного парку, який має загальноновживану назву «Солом'янський парк», та з метою уникнення плутанини, зняти питання з розгляду на доопрацювання, запропонувати Солом'янській районній в місті Києві державній адміністрації

спільно з Департаментом містобудування та архітектури підібрати інші варіанти для перейменування парку імені М.Островського.

10. СЛУХАЛИ: звернення гр. Вороніна О.В. щодо перейменування парку «Кинь Грусть» на честь Стефана Кульженка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування парку «Кинь Грусть» на честь Стефана Кульженка.

11. СЛУХАЛИ: звернення КП «Київкінофільм» щодо перейменування кінотеатру «Росія» у кінотеатр «Кіото».

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування кінотеатру «Росія» у кінотеатр «Кіото» та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

III. Різне

12. СЛУХАЛИ: інформацію керівника апарату виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) Бондаренка В.В. щодо розгляду електронної петиції стосовно перейменування проспекту Степана Бандери.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: інформацію керівника апарату виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) Бондаренка В.В. щодо розгляду електронної петиції стосовно перейменування проспекту Степана Бандери, виявлення втручання у процес підписання петиції шляхом введення автоматичного введення інформації без участі громадянина та підготовки проекту рішення Київського міського голови про відхилення петиції взяти до відома.

Співголова комісії

В. Бондаренко

Співголова комісії

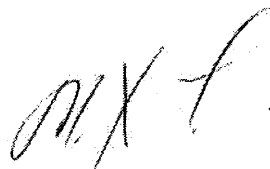

О. Резніков

Секретар комісії

Я. Шибанов

ПРОТОКОЛ № 10
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 31 жовтня 2016 року

Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к. 1017

Присутні: Бондаренко В.В., Резніков О.Ю., Шибанов Я.М., Бенюк Б.М., Березницька Л.І., Бондар Г.В., Бохняк В.Я., Вербич С.О., Кальницький М.Б., Мельник І.В., Подобед П.К., Терес Н.В., Хонда М.П.

Відсутні: Старостенко Г.В., Білокінь С.І., Кармазіна М.С., Криворучко Т.Г., Люта Т.Ю., Тимченко О.В.,

Запрошені: Андріяш Н.О., Бабчій М.М., Годзенко О.Д., Кобелев М.В., Кондратюк А.О., Костик О.Ю., Кузик П.М., Крижанівський В.В., Лупаренко Г.В., Мартиненко-Кушлянский Т.О., Октябрський В.М., Попов І.В., Поправко Я.Ю., Цепун Ю.М., Шахліна Л.Г.

Порядок денний:

I. Про вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні та загиблих у зоні проведення АТО

II. Про найменування нових вулиць

III. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

IV. Про перейменування вулиць міста Києва

I. Про вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні та загиблих у зоні проведення АТО (рекомендувати для винесення на громадське обговорення)

1. **СЛУХАЛИ:** звернення депутата Київської міської ради Бохняка В.Я., ГО «Військово-патріотичне об'єднання учасників АТО «Справедливість» щодо перейменування вулиці Ежена Потье у Шевченківському районі на вулицю Антона Цедіка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Ежена Потье у Шевченківському районі на вулицю Антона Цедіка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

2. **СЛУХАЛИ:** звернення ГО «Родина Героїв «Небесної Сотні» щодо перейменування вулиці Миколи Лебедева у Дніпровському районі на вулицю Юрія Поправки, Героя Небесної Сотні.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Миколи Лебедева у Дніпровському районі на вулицю Юрія Поправки та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

3. **СЛУХАЛИ:** звернення Спілки ветеранів АТО Святошинського району м. Києва щодо найменування скверу за адресою вул. Чорнобильська, 4/56 та 12 у Святошинському районі міста Києва «Сквер Пам'яті Святошинців, що загинули в АТО на Сході України».

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування скверу за адресою: вул. Чорнобильська, 4/56 та 12 у Святошинському районі міста Києва «Сквер полеглих за Україну» та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

II. Про найменування нових вулиць

4. **СЛУХАЛИ:** доручення Київського міського голови щодо найменування нових вулиць у селищі Биківня Деснянського району міста Києва:

- Проектна 13063 – вулиця Івана Рогача;

- Проектна 13064 – вулиця Ореста Чемеринського;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 1, «утримались» - 3;

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування:

вулиці Проектна 13063 – вулиця Івана Рогача;

вулиці Проектна 13064 – вулиця Ореста Чемеринського

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- Проектна 13066 – вулиця Бориса Тена / Михайла Білінського;

- Проектна 13067 – вулиця Василя Біднова;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування:

вулиці Проектна 13066 – вулиця Михайла Білінського;

вулиці Проектна 13067 – вулиця Василя Біднова;

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- Проектна 13065 – вулиця Павла Филиповича;

- Проектна 13069 – вулиця Роберта Конквеста;

- Проектна 13070 – вулиця Родини Вороних;

- Проектна 13072 – вулиця Григорія Косинки;

- Проектна 13073 – вулиця Владлена Кузнецова;

- Проектна 13074 – вулиця Леся Танюка;

- Проектна 13075 – вулиця Євгена Плужника;

- Проектна 13076 – вулиця Дмитра Загула;

- Проектна 13077 – вулиця Іси Мунаєва;

- Проектна 13078 – вулиця Степана Витвицького;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування:

вулиці Проектна 13065 – вулиця Павла Филиповича;
вулиці Проектна 13069 – вулиця Роберта Конквеста;
вулиці Проектна 13070 – вулиця Родини Вороних;
вулиці Проектна 13072 – вулиця Григорія Косинки;
вулиці Проектна 13073 – вулиця Владлена Кузнецова;
вулиці Проектна 13074 – вулиця Леся Танюка;
вулиці Проектна 13075 – вулиця Євгена Плужника;
вулиці Проектна 13076 – вулиця Дмитра Загула;
вулиці Проектна 13077 – вулиця Іси Мунаєва;
вулиці Проектна 13078 – вулиця Степана Витвицького;

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

5. СЛУХАЛИ: звернення Департаменту містобудування та архітектури щодо найменування нових вулиць у Голосіївському районі міста Києва:

- Проектна 12810 – вулиця Назарія Яремчука;
- Проектна 12811 – вулиця Остапа Вересая;
- Проектна 12980 – вулиця Віктора Зарецького;
- Проектна 12981 – вулиця Бориса Матюшенка;
- Проектна 12982 – вулиця Володимира Науменка;
- Проектна 12983 – вулиця Андрія Ніковського;
- Проектна 12984 – вулиця Сергія Остапенка;
- Проектна 12985 – вулиця Олександра Осецького;
- Проектна 12986 – вулиця Миколи Левитського;
- Проектна 12987 – вулиця Валентина Отамановського;
- Проектна 12988 – вулиця Олега Борисова;
- Проектна 12989 – вулиця Миколи Рябовола;
- Проектна 12990 – вулиця Максима Славинського;
- Проектна 12991 – вулиця Михайла Петренка;
- Проектна 12992 – вулиця Олександра Удовиченка;
- Проектна 12993 – вулиця Анатолія Кентія;
- Проектна 12995 – вулиця Бориса Тена;
- Проектна 12997 – вулиця Сергія Шелухіна;
- Проектна 13001 – вулиця Володарська;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування:

вулиці Проектна 12810 – вулиця Назарія Яремчука;
вулиці Проектна 12811 – вулиця Остапа Вересая;
вулиці Проектна 12980 – вулиця Віктора Зарецького;
вулиці Проектна 12981 – вулиця Бориса Матюшенка;
вулиці Проектна 12982 – вулиця Володимира Науменка;
вулиці Проектна 12983 – вулиця Андрія Ніковського;
вулиці Проектна 12984 – вулиця Сергія Остапенка;

вулиці Проектна 12985 – вулиця Олександра Осецького;
вулиці Проектна 12986 – вулиця Миколи Левитського;
вулиці Проектна 12987 – вулиця Валентина Отамановського;
вулиці Проектна 12988 – вулиця Олега Борисова;
вулиці Проектна 12989 – вулиця Миколи Рябовола;
вулиці Проектна 12990 – вулиця Максима Славинського;
вулиці Проектна 12991 – вулиця Михайла Петренка;
вулиці Проектна 12992 – вулиця Олександра Удовиченка;
вулиці Проектна 12993 – вулиця Анатолія Кентія;
вулиці Проектна 12995 – вулиця Бориса Тена;
вулиці Проектна 12997 – вулиця Сергія Шелухіна;
вулиці Проектна 13001 – вулиця Володарська;

та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- Проектна 13042 – вулиця Григорія Голоскевича;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування вулиці Проектна 13042 – вулиця Григорія Голоскевича та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

III. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

6. СЛУХАЛИ: інформацію директора Департаменту суспільних комунікацій Хонди М.П. щодо результатів громадського обговорення перейменування вулиць, яке тривало з 18 серпня до 18 жовтня 2016 року:

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: при визначенні результатів громадського обговорення, на підставі інформації Управління інформаційно-комунікаційних технологій та захисту інформації апарату за підсумками перевірки на предмет втручання у результати громадського обговорення, не враховувати голоси з IP-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту; підготувати звернення до Служби безпеки України щодо здійснення спеціальної перевірки на предмет втручання у результати громадського обговорення та вжити відповідних заходів згідно із чинним законодавством України;

- проспекту Героїв Сталінграда в Оболонському районі міста Києва на честь Володимира Івасюка;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування проспекту Героїв Сталінграда в Оболонському районі міста Києва на честь Володимира Івасюка та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Петровського у Деснянському районі на вулицю Василя Щавинського;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Петровського у Деснянському районі на вулицю Василя Щавинського та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Московської у Печерському районі на вулицю Дмитра Годзенка;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Московської у Печерському районі на вулицю Дмитра Годзенка та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

7. **СЛУХАЛИ:** звернення члена Комісії, депутата Київської міської ради Бохняка В.Я. щодо повернення до розгляду питання про перейменування проспекту Генерала Ватутіна у Деснянському та Дніпровському районах на проспект Романа Шухевича та вулиці Ванди Василевської у Шевченківському районі на вулицю Всеволода Змієнка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підготувати звернення від Комісії до Київського міського голови Кличка В.В. та заступника міського голови – секретаря Київської міської ради Прокопів В.В. щодо повернення до розгляду питання про перейменування проспекту Генерала Ватутіна у Деснянському та Дніпровському районах на проспект Романа Шухевича та вулиці Ванди Василевської у Шевченківському районі на вулицю Всеволода Змієнка.

IV. Про перейменування вулиць міста Києва

8. **СЛУХАЛИ:** звернення депутата Київської міської ради Бенюка Б.М. щодо повернення проспекту Перемоги історичної назви Брест-Литовський проспект.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування проспекту Перемоги на Брест-Литовський проспект та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

9. **СЛУХАЛИ:** звернення Шевченківської районної в місті Києві державної адміністрації щодо перейменування частини вулиці Молдавської, яка прилягає до вулиці Олександра Довженка, у Шевченківському районі на вулицю Героїв пожежних.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування частини вулиці Молдавської, яка прилягає до вулиці Олександра Довженка, у Шевченківському районі на вулицю Героїв-вогнеборців та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

10. СЛУХАЛИ: звернення Державного політехнічного музею НТУУ «КПІ» та ГО соціального захисту «Клуб корінних киян Вічність» щодо перейменування вулиці Аляб'єва (або вулиці Заводської, або вулиці Електриків чи провулку Електриків) на вулицю Конструктора Байбакова.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 4, «проти» - 4, «утримались» - 5.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування вулиці Аляб'єва (або вулиці Заводської, або вулиці Електриків чи провулку Електриків) на вулицю Конструктора Байбакова.

Співголова комісії

В. Бондаренко

Співголова комісії

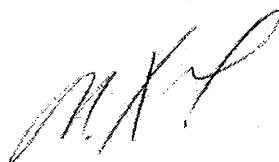

О. Резніков

Секретар комісії

Я. Шибанов

ПРОТОКОЛ № 9
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 03 жовтня 2016 року

Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к. 514

Присутні: Резніков О.Ю., Шибанов Я.М., Бенюк Б.М., Березницька Л.І., Білокінь С.І., Бондар Г.В., Бохняк В.Я., Вербич С.О., Мельник І.В., Подобєд П.К., Терес Н.В., Тимченко О.В., Хонда М.П.

Відсутні: Бондаренко В.В., Старостенко Г.В., Кальницький М.Б., Кармазіна М.С., Криворучко Т.Г., Люта Т.Ю.

Запрошені: Крохун Н. І., Лапушкін О., Мартиненко-Кушляньський Т.О.

Порядок денний:

I. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

II. Про перейменування вулиць міста Києва

III. Про найменування нових вулиць

IV. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

V. Різне

I. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

1. **СЛУХАЛИ:** інформацію директора Департаменту суспільних комунікацій Хонди М.П. щодо результатів громадського обговорення перейменування вулиць, яке тривало з 05 липня до 05 вересня 2016 року:

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: при визначенні результатів громадського обговорення, на підставі інформації Управління інформаційно-комунікаційних технологій та захисту інформації апарату за підсумками перевірки на предмет втручання у результати громадського обговорення, не враховувати голоси з ІР-адрес, з яких подано більше ніж п'ять голосів по кожному проекту;

- вулиці Виборзької у Солом'янському районі на вулицю Сім'ї Бродських;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 6, «проти» - 3, «утримались» - 3, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування вулиці Виборзької у Солом'янському районі на вулицю Сім'ї Бродських;

- вулиці Гайдара у Голосіївському районі на вулицю Сім'ї Прахових;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Гайдара у Голосіївському районі на вулицю Сім'ї Прахових та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Олександра Горовиця у Солом'янському районі на вулицю Василя Барки;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Олександра Горовиця у Солом'янському районі на вулицю Василя Барки на вулицю Євгенії Мірошниченко та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- провулку Делегатського у Шевченківському районі на провулок Федорівський;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування провулку Делегатського у Шевченківському районі на провулок Федорівський та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- бульвару Дружби Народів у Печерському районі на бульвар Миколи Міхновського;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування бульвару Дружби Народів у Печерському районі на бульвар Миколи Міхновського та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- бульвару Михайла Кольцова у Святошинському районі на бульвар Миколи Руденка;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування бульвару Михайла Кольцова у Святошинському районі на бульвар Миколи Руденка та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Генерала Наумова у Святошинському районі на вулицю Людмили Фої;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Генерала Наумова у Святошинському районі на вулицю Людмили Фої та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Новоросійської у Дніпровському районі на вулицю Опришківську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Новоросійської у Дніпровському районі на вулицю Опришківську та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- провулку Михайла Реута у Печерському районі на провулок Памви Беринди;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування провулку Михайла Реута у Печерському районі на провулок Памви Беринди та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Семашка у Святошинському районі на вулицю Миколи Павлушкова;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Семашка у Святошинському районі на вулицю Миколи Павлушкова та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Маршала Тимошенка у Оболонському районі на вулицю Миколи Кагарлицького;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Маршала Тимошенка у Оболонському районі на вулицю Миколи Кагарлицького та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Тропініна у Шевченківському районі на вулицю Якубенківська;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Тропініна у Шевченківському районі на вулицю Якубенківська та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- присвоєння Школі мистецтв Деснянського району імені видатного українського композитора Миколи Леонтовича;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння Школі мистецтв Деснянського району імені видатного українського композитора Миколи Леонтовича та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- присвоєння комунальному підприємству Міжнародний аеропорт "Київ" (Жуляни) імені видатного українського авіаконструктора Ігоря Сікорського;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 1, «утримались» - 0, не голосували – 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння комунальному підприємству Міжнародний аеропорт "Київ" (Жуляни) імені видатного українського авіаконструктора Ігоря Сікорського та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

II. Про перейменування вулиць міста Києва

2. СЛУХАЛИ: звернення народного депутата України Львовича С.В. щодо присвоєння одній з вулиць міста Києва на честь директора Інституту проблем безпеки атомних електростанцій НАН України, Героя України Ключникова Олександра Олександровича.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати ідею перейменування одній з вулиць міста Києва на честь Ключникова Олександра Олександровича, членам комісії доопрацювати питання щодо варіантів вулиць, які можуть бути перейменовані.

3. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Негрича М.М. щодо перейменування вулиці Людмили Проценко на Крутий провулок.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 2, не голосували – 2.

ВИРІШИЛИ: оскільки зазначена вулиця була перейменована на честь Людмили Проценко у лютому 2016 року на виконання вимог Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», враховуючи результати громадського обговорення, яке тривало з 10 вересня по 10 листопада 2015 року, не підтримати перейменування вулиці Людмили Проценко на Крутий провулок.

4. СЛУХАЛИ: звернення громадської спілки «Українська Гельсінська спілка з прав людини» щодо перейменування Інтернаціональної площі на честь Валерія Марченка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 2, не голосували – 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування Інтернаціональної площі на площу Валерія Марченка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

5. СЛУХАЛИ: звернення Товариства «ЗНАННЯ» України щодо перейменування однієї з вулиць міста Києва на честь колишнього голови правління Товариства «Знання» України, видатного українського вченого, академіка АМН України та НАН України, Комісаренка Василя Павловича.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2.

ВИРІШИЛИ: при надходженні на ім'я Київського міського голови звернень без конкретних пропозицій щодо перейменування конкретних об'єктів з формулюваннями «одну з» доручити секретарю комісії інформувати членів комісії про надходження таких звернень, без включення питань до порядку денного для розгляду по суті, та інформувати про це заявників з пропозицією надати конкретні варіанти для перейменування. Інформацію про звернення Товариства «ЗНАННЯ» України взяти до відома, у разі надходження конкретних пропозицій про присвоєння вулиці імені Комісаренка Василя Павловича повернутись до розгляду питання.

6. СЛУХАЛИ: Звернення Всеукраїнської молодіжної громадської організації «ЕКО Україна XXI» щодо перейменування вулиці Тимофія Шамрила у Шевченківському районі міста Києва на вулицю Парково-Сирецьку.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Тимофія Шамрила у Шевченківському районі міста Києва на вулицю Парково-Сирецьку та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

7. СЛУХАЛИ: Звернення ГО «Велика Рада Отаманів України» щодо присвоєння одній з площ міста Києва імені гетьмана Павла Скоропадського.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2.

ВИРІШИЛИ: Інформацію про звернення ГО «Велика Рада Отаманів України» взяти до відома, у разі надходження конкретних пропозицій про присвоєння площі імені гетьмана Павла Скоропадського повернутись до розгляду питання.

8. СЛУХАЛИ: Звернення Інституту реформ та розвитку Києва щодо перейменування:

- вулиці Краснодонської у Солом'янському районі на вулицю Олега Міхнюка;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували - 2;

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування вулиці Краснодонської у Солом'янському районі на вулицю Олега Міхнюка, оскільки вулицю Краснодонську пропонується перейменувати на вулицю Кучмин Яр;

- провулку Краснодонського у Солом'янському районі на провулок Кучменний;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 2,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування провулку Краснодонського у Солом'янському районі на провулок Кучмин Яр та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- вулиці Дніпропетровської у Солом'янському районі на вулицю Новокодацьку;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Дніпропетровської у Солом'янському районі на вулицю Новокодацьку та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- Дніпропетровського шосе у Голосіївському районі на Дніпровське шосе;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування Дніпропетровського шосе у Голосіївському районі на Дніпровське шосе та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- вулиці Дніпродзержинської у Дарницькому районі на вулицю Кам'янську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Дніпродзержинської у Дарницькому районі на вулицю Кам'янську та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- вулиці Красноводської у Подільському районі на вулицю Ашгабатську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування вулиці Красноводської у Подільському районі на вулицю Ашгабатську, доопрацювати питання в частині можливості відновлення історичної назви вулиці;

- провулку Красноводського у Подільському районі на провулок Голубиний;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування провулку Красноводського у Подільському районі на провулок Голубиний, доопрацювати питання в частині історичності запропонованої назви;

- вулиці Алма-Атинської у Дніпровському районі на вулицю Алматинську (уточнення назви);

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1,
не голосували – 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати уточнення назви та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Кустанайської у Голосіївському районі на вулицю Костанайську (уточнення назви);

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати уточнення назви та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- провулку Кустанайського у Голосіївському районі на провулок Костанайський (уточнення назви);

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати уточнення назви та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- вулиці Олександра Сабурова у Деснянському районі на вулицю Вячеслава Веремія;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2;

ВИРІШИЛИ: враховуючи попередні рішення комісії щодо вшанування пам'яті окремих Героїв Небесної Сотні та перейменування вулиці Олександра Сабурова у Деснянському районі, не підтримати перейменування зазначеної вулиці на вулицю Вячеслава Веремія;

- вулиці Петра Заломова у Солом'янському районі на вулицю Миколи Яковченка;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2;

ВИРІШИЛИ: доопрацювати питання, членам комісії на наступне засідання надати інші варіанти для увічнення пам'яті Миколи Яковченка.

9. СЛУХАЛИ: Звернення ініціативної групи мешканців Солом'янського району «Мій Відрадиний» щодо перейменування вулиці Лебедева-Кумача у Солом'янському районі на вулицю Миколи Голего.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Лебедева-Кумача у Солом'янському районі на вулицю Миколи Голего та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

10. СЛУХАЛИ: Звернення гр. Домашевського О.С. щодо перейменування вулиці Маршала Гречка у Подільському районі міста Києва на честь Валерія Марченка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували - 2.

ВИРІШИЛИ: оскільки підтримано перейменування Інтернаціональної площі на площу Валерія Марченка, не підтримати перейменування вулиці Маршала Гречка у Подільському районі міста Києва на вулицю Валерія Марченка.

11. **СЛУХАЛИ:** Звернення гр. Мартиненко-Кушляньського Т.О. щодо перейменування:

- вулиці Соціалістичної у Солом'янському районі на вулицю Левка Мацієвича;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували – 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Соціалістичної у Солом'янському районі на вулицю Левка Мацієвича та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- вулиці Краснодонської у Солом'янському районі на вулицю Кучмин Яр.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1, не голосували – 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Краснодонської у Солом'янському районі на вулицю Кучмин Яр та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

III. Про найменування нових вулиць

12. Доручення Київського міського голови щодо найменування нових вулиць у селищі Биківня Деснянського району міста Києва:

Проектна 13063	Валер'яна Підмогильного (Я. Шибанов) Івана Рогача (І. Мельник)
Проектна 13064	Миколи Вороного (Я. Шибанов) Ореста Чемеринського (І. Мельник)
Проектна 13065	Павла Филиповича (М. Кальницький) Володимира Багазія (І. Мельник)
Проектна 13066	Михайла Семенка (Я. Шибанов) Бориса Тена (С. Білокінь) Михайла Білінського (І. Мельник)
Проектна 13067	Семена Айзенштейна (М. Кальницький) Василя Біднова (І. Мельник)
Проектна 13069	Роберта Конквеста (М. Кальницький) Олександра Вілінського (І. Мельник)
Проектна 13070	Вадима Шарапова (М. Кальницький) Родини Вороних (І. Мельник)
Проектна 13071	Ярослави Стецько (Я. Шибанов)
Проектна 13072	Григорія Косинки (М. Кальницький) Всеволода Голубовича (І. Мельник)
Проектна 13073	Владлена Кузнецова (М. Кальницький) Олександра Греківа (І. Мельник)
Проектна 13074	Леся Танюка (М. Кальницький) Михайла Єремїїва (І. Мельник)

Проектна 13075	Євгена Плужника (М.Кальницький)
Проектна 13076	Павла Зайцева (І.Мельник)
Проектна 13077	Дмитра Загула (М.Кальницький)
Проектна 13078	Миколи Капустянського (І.Мельник)
	Іси Мунаєва (Я. Шибанов)
	Андрія Лівницького (І.Мельник)
	Інженера Белелюбського (М.Кальницький)
	Степана Витвицького (І.Мельник)

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 1.

ВИРІШИЛИ:

- підтримати присвоєння вулиці Проектна 13071 у Деснянському районі назви «вулиця Ярослави Стецько» та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;
- доопрацювати питання щодо найменування інших проектних вулиць шляхом електронного голосування членів комісії з подальшим затвердженням результатів цього голосування на наступному засіданні комісії.

13. Звернення Департаменту містобудування та архітектури щодо найменування нових вулиць у Голосіївському районі міста Києва:

Проектна 12810	Назарія Яремчука (Я. Шибанов)
Проектна 12811	Олександра Лотоцького (І.Мельник)
Проектна 12980	Остапа Вересая (Я. Шибанов)
Проектна 12981	Бориса Мартоса (І.Мельник)
Проектна 12982	Віктора Зарецького (Л.Березницька)
Проектна 12983	Федора Матушевського (І.Мельник)
Проектна 12984	Юрія Войнова/ Віктора Колотова (М.Кальницький)
Проектна 12985	Бориса Матюшенка (І.Мельник)
Проектна 12986	Динамівська (Н.Терес)
Проектна 12987	Володимира Науменка (І.Мельник)
Проектна 12988	Бориса Шахліна (Я. Шибанов)
Проектна 12989	Андрія Ніковського (І.Мельник)
	Олімпійська (Н.Терес)
	Родина Омеляновичів-Павленків (І.Мельник)
	Льва Шелюжка (М. Кальницький)
	Олександра Осецького (І.Мельник)
	Миколи Левитського (Н.Терес, Я.Шибанов)
	Сергія Остапенка (І.Мельник)
	Миколи Петренка (Я.Шибанов)
	Валентина Отамановського (І.Мельник)
	Олега Борисова (М. Кальницький)
	Олександра Пилькевича (І.Мельник)
	Любові Добжанської (М. Кальницький)

Проектна 12990	Миколи Рябовола (І.Мельник)
Проектна 12991	Павла Луспекаєва (М. Кальницький)
Проектна 12992	Максима Славинського (І.Мельник)
Проектна 12993	Євгенії Опалової (М. Кальницький)
Проектна 12994	Родини Шульгиних (І.Мельник)
Проектна 12995	Марії Стрелкової (М. Кальницький)
Проектна 12996	Олександра Удовиченка (І.Мельник)
Проектна 12997	Віктора Халатова (М. Кальницький)
Проектна 12999	Анатолія Кентія (І.Мельник)
Проектна 13000	Ігоря Диченка (С.Білокінь, Л.Березницька)
Проектна 13001	ЛонгінаЦегельського (Я.Шибанов)
Проектна 13042	Князя Вітовта (М. Кальницький)
Проектна 13043	Бориса Луцького (М. Кальницький)
	Сергія Шелухіна (І.Мельник)
	Андрія Меленського (Я.Шибанов)
	Артемія Веделя (Я.Шибанов)
	Володарська (Н.Терес, М.Кальницький)
	Андрія Яковліва (І.Мельник)
	Пречистенська (М. Кальницький)
	Григорія Голоскевича (І.Мельник)
	Феодосія Печерського (М. Кальницький)

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 1.

ВИРІШИЛИ:

- підтримати присвоєння вулиці у Голосіївському районі:
 - Проектна 12994 назви «вулиця Ігоря Диченка»;
 - Проектна 12996 назви «вулиця Князя Вітовта»;
 - Проектна 12999 назви «вулиця Андрія Меленського»;
 - Проектна 13000 назви «вулиця Артемія Веделя»;
 - Проектна 13043 назви «вулиця Феодосія Печерського»
 та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;
- доопрацювати питання щодо найменування інших проектних вулиць шляхом електронного голосування членів комісії з подальшим затвердженням результатів цього голосування на наступному засіданні комісії.

IV. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

14. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Галайчука І.В. щодо перейменування скверу «Споріднених міст» на вул. Якубовського у Голосіївському районі міста Києва у сквер Українсько-Литовської дружби.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували – 1.

ВИРІШИЛИ: доопрацювати питання, оскільки назва скверу може бути пов'язана не тільки з колишніми побратимськими зв'язками з містом Москва, а й з усіма містами, з якими місто Київ має угоди про дружні зв'язки.

15. **СЛУХАЛИ:** звернення Посольства Республіки Болгарія в Україні щодо перейменування скверу на площі Червона Пресня (між вулицями Щекавицька, Костянтинівська та Введенська) у Подільському районі міста Києва у сквер імені Димитра Пешева.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 1.

ВИРІШИЛИ: доопрацювати питання, запропонувати Посольства Республіки Болгарія в Україні розглянути інші форми увічнення пам'яті Димитра Пешева або інші варіанти скверів, яким може бути присвоєно його ім'я.

16. **СЛУХАЛИ:** звернення Департаменту освіти і науки, молоді та спорту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо присвоєння середній загальноосвітній школі № 270 у Деснянському районі м. Києва імені Героя Небесної Сотні, журналіста, випускника школи Веремія В. В.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 4, «проти» - 0, «утримались» - 8, не голосували - 1.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати присвоєння середній загальноосвітній школі № 270 у Деснянському районі м. Києва імені Героя Небесної Сотні, журналіста, випускника школи Веремія В. В..

17. **СЛУХАЛИ:** звернення Департаменту освіти і науки, молоді та спорту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо присвоєння Київській дитячій музичній школі № 26 у Шевченківському районі м. Києва імені видатного музиканта, педагога, піаніста Холодної О. Г.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0, не голосували - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння Київській дитячій музичній школі № 26 у Шевченківському районі м. Києва імені видатного музиканта, педагога, піаніста Холодної О. Г. та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

V. Різне

Доручення заступника голови КМДА Резнікова О.Ю. щодо завершення процедури перейменування вулиці Пугачова у Шевченківському районі на вулицю Академіка Ромоданова.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Пугачова у Шевченківському районі на вулицю Академіка Ромоданова та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

18. Звернення Київської дирекції залізничних перевезень ПАТ «Українська залізниця» щодо надання згоди на перейменування залізничних станцій:

- Київ-Жовтневий на станцію Грушки;
- Київ-Петрівка на станцію Київ-Подільський;
- Київ-Московський на станцію Київ-Слобідський (пропозиції Голосіївської РДА – Київ-Либідь або Київ-Деміївський).

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 0,
не голосували - 1.

ВИРІШИЛИ:

- підтримати перейменування залізничних станцій:
 - Київ-Жовтневий на станцію Грушки;
 - Київ-Московський на станцію Київ - Деміївський;
- доопрацювати питання перейменування залізничної станції Київ-Петрівка, оскільки вона не розташована в межах історичної місцевості Поділ.

Співголова комісії

В. Бондаренко

Співголова комісії

О. Резніков

Секретар комісії

Я. Шибанов

Р.Х.

ПРОТОКОЛ № 8
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 22 липня 2016 року

Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к. 512

Присутні: Резніков О. Ю., Бондаренко В. В., Шибанов Я. М., Березницька Л. І., Білокінь С. І., Бондар Г. В., Бохняк В. Я., Кальницький М. Б., Мельник І. В., Подобед П. К., Хонда М. П.

Відсутні: Старостенко Г. В., Бенюк Б. М., Вербич С. О., Кармазіна М. С., Криворучко Т. Г., Люта Т. Ю., Терес Н. В., Тимченко О. В.

Запрошені: Кісь З., Крохун Н. І., Кузик П. М., Лапушкін О., Лобан Ю. М., Мартиненко-Кушляньський Т. О., Пинзеник О. О., Росляков В. В., Харченко О. В., Ясинський Г. І.

Порядок денний.

I. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

II. Про перейменування вулиць міста Києва

III. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

I. Про хід громадського обговорення перейменування вулиць міста Києва

1. **СЛУХАЛИ:** інформацію директора Департаменту суспільних комунікацій Хонди М.П. щодо результатів громадського обговорення перейменування вулиць, яке тривало з 13 травня до 13 липня 2016 року:

- присвоєння скверу на перетині Стратегічного шосе та проспекту Науки у Голосіївському районі назву «Сквер імені волонтерів АТО»;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння скверу на перетині Стратегічного шосе та проспекту Науки у Голосіївському районі назви «Сквер імені волонтерів АТО» та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- перейменування вулиці Перспективної у Печерському районі на вулицю Ігоря Брановицького;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці вулиці Перспективної у Печерському районі на вулицю Ігоря Брановицького та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- перейменування вулиці Софії Перовської у Шевченківському районі на вулицю Євгенії Мірошніченко;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Софії Перовської у Шевченківському районі на вулицю Євгенії Мірошніченко та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- найменування безіменної площі на перетині вулиць Маршала Малиновського та Добрининської у Оболонському районі на честь Леоніда Телятникова;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1.

ВИРІШИЛИ: підтримати найменування безіменної площі на перетині вулиць Маршала Малиновського та Добрининської у Оболонському районі на честь Леоніда Телятникова та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- найменування безіменної площі на перетині проспекту Володимира Маяковського і вулиці Теодора Драйзера у Деснянському районі на честь Бориса Немцова;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 6, «проти» - 3, «утримались» - 2.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати присвоєння безіменній площі на перетині проспекту Володимира Маяковського та вулиці Теодора Драйзера у Деснянському районі імені Бориса Немцова;

- перейменування бульвару Івана Лепсе у Солом'янському районі на бульвар Вацлава Гавела;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 0, «утримались» - 1

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування бульвару Івана Лепсе у Солом'янському районі на бульвар Вацлава Гавела та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради;

- перейменування вулиці Депутатської у Святошинському районі на вулицю Петра Балабуєва;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: враховуючи інформацію депутата Київської міської ради Ясинського Г.І. та результати обговорення на засіданні комісії не підтримати перейменування вулиці Депутатської у Святошинському районі на вулицю Петра Балабуєва;

- присвоєння середній загальноосвітній школі № 206 у Святошинському районі імені Леся Курбаса.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння середній загальноосвітній школі № 206 у Святошинському районі імені Леся Курбаса та рекомендувати Київському міському голові внести відповідне подання до Київської міської ради.

II. Про перейменування вулиць міста Києва

2. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Березницької Л.І. щодо перейменування проспекту Героїв Сталінграда в Оболонському районі міста Києва на честь Володимира Івасюка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування проспекту Героїв Сталінграда в Оболонському районі міста Києва на честь Володимира Івасюка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

3. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Пинзеник О.О. щодо перейменування вулиці Тверської на честь Леха Качинського.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: доопрацювати питання, відкласти розгляд до надходження згоди родичів Леха Качинського на присвоєння його імені.

4. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Кутняка С.В. щодо перейменування однієї з вулиць міста Києва на честь Щавінського В.О. та пропозицію Кальницького М.Б. щодо перейменування вулиці Петровського у Деснянському районі

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Петровського у Деснянському районі на вулицю Василя Щавінського та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

5. СЛУХАЛИ: звернення депутата Київської міської ради Кузика П.М. щодо перейменування вулиці Московської у Печерському районі на честь Дмитра Годзенка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Московської у Печерському районі на вулицю Дмитра Годзенка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

IV. Про присвоєння імен об'єктам міського підпорядкування

6. СЛУХАЛИ: звернення комунального підприємства виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) «Київкінофільм» щодо перейменування кінотеатру «Ленінград» на кінотеатр «Дніпро».

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 10, «проти» - 1, «утримались» - 0.

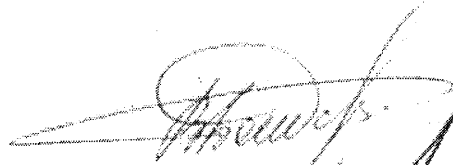
ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування кінотеатру «Ленінград» на кінотеатр «Дніпро» та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

7. СЛУХАЛИ: звернення Департаменту освіти і науки, молоді та спорту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) щодо присвоєння навчально-виховному комплексу № 176 Дніпровського району м. Києва імені видатного іспанського письменника Мігеля Сервантеса де Сааведри.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 0, «утримались» - 2.

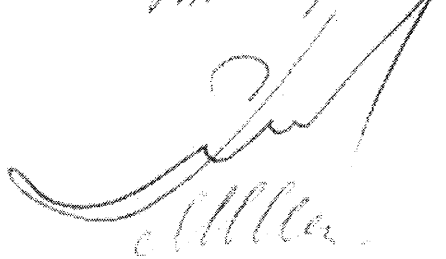
ВИРІШИЛИ: підтримати присвоєння навчально-виховному комплексу № 176 Дніпровського району м. Києва імені видатного іспанського письменника Мігеля Сервантеса де Сааведри та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

Співголова комісії

В. Бондаренко

Співголова комісії

О. Резніков

Секретар комісії

Я. Шибанов

ПРОТОКОЛ № 7
засідання комісії з питань найменувань

Дата проведення: 16 червня 2016 року
Місце проведення: вулиця Хрещатик, 36, к. 514

Присутні: Резніков О. Ю., Бондаренко В. В., Шибанов Я. М., Білокінь С. І.,
Бондар Г. В., Бохняк В. Я., Вербич С. О., Кальницький М. Б., Мельник І. В.,
Подобєд П. К., Терес Н. В., Тимченко О. В., Хонда М. П.

Відсутні: Старостенко Г. В., Бенюк Б. М., Березницька Л. І., Кармазіна М. С.,
Криворучко Т. Г., Люта Т. Ю.

Запрошені: Мартиненко-Кушлянський Т. О., Монастирський А. І.

Порядок денний.

1. Про перейменування вулиць міста Києва

1. Про перейменування вулиць міста Києва

1. **СЛУХАЛИ:** звернення Єврейського форуму України щодо перейменування вулиці Виборзької у Солом'янському районі на вулицю Сім'ї Бродських, відомих київських меценатів.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 2.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Виборзької у Солом'янському районі на вулицю Сім'ї Бродських та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

2. **СЛУХАЛИ:** звернення Асоціації єврейських організацій та общин України «Ваад України» щодо перейменування вулиці Мельникова у Шевченківському районі на вулицю Анатолія Кузнецова, відомого київського письменника і публіциста, автора роману-документу «Бабин Яр».

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 0, «проти» - 9, «утримались» - 4.

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування вулиці Мельникова у Шевченківському районі на вулицю Анатолія Кузнецова.

3. **СЛУХАЛИ:** звернення БО «Київський Єрусалим» щодо повернення історичних назв:

- вулиці Тропініна у Шевченківському районі – Якубенківська;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 11, «проти» - 0, «утримались» - 2;

ВИРІШИЛИ: підтримати повернення вулиці Тропініна у Шевченківському районі історичної назви – Якубенківська та рекомендувати для винесення на громадське обговорення;

- провулку Делегатському у Шевченківському районі – Федорівський;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 9, «проти» - 1, «утримались» - 3;

ВИРІШИЛИ: підтримати повернення провулку Делегатському у Шевченківському районі історичної назви – Федорівський та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

4. СЛУХАЛИ: звернення ГО «Громадське об'єднання незрячих фахівців «Реаресурс» щодо перейменування вулиці Подвойського у Шевченківському районі на честь Якова Батюка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 1, «проти» - 9, «утримались» - 3.

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування вулиці Подвойського у Шевченківському районі на честь Якова Батюка.

5. СЛУХАЛИ: звернення Святошинського районного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів щодо перейменування бульвару Михайла Кольцова у Святошинському районі на честь Героя України, одного з співзасновників і першого голови Української Гельсінської Групи Миколи Руденка.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування бульвару Михайла Кольцова у Святошинському районі на бульвар Миколи Руденка та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

6. СЛУХАЛИ: звернення гр. Мартиненка-Кушляньського Т.О. щодо перейменування:

- провулку Горького у Голосіївському районі на провулок Поліцейський;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 0, «проти» - 9, «утримались» - 4;

ВИРІШИЛИ: не підтримати перейменування провулку Горького у Голосіївському районі на провулок Поліцейський;

- вулиці Олександра Сабурова у Деснянському районі на вулицю Сержа Лифаря;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0;

ВИРІШИЛИ: зняти з розгляду питання перейменування вулиці Олександра Сабурова у Деснянському районі на вулицю Сержа Лифаря з урахуванням попереднього звернення Національної скаутської організації України «Пласт» щодо перейменування вулиці Олександра Сабурова у Деснянському районі на вулицю Українського Пласту;

- вулиці Новоросійської у Дніпровському районі на вулицю Опришківську;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 12, «проти» - 0, «утримались» - 1;

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Новоросійської у Дніпровському районі на вулицю Опришківську та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

- вулиці Ярослава Галана у Солом'янському районі на вулицю Євгена Петрушевича;

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 4, «проти» - 0, «утримались» - 9;

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування вулиці Ярослава Галана у Солом'янському районі на вулицю Євгена Петрушевича;

- вулиці Олександра Горовиця у Солом'янському районі на вулицю Василя Барки.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 13, «проти» - 0, «утримались» - 0.

ВИРІШИЛИ: підтримати перейменування вулиці Олександра Горовиця у Солом'янському районі на вулицю Василя Барки та рекомендувати для винесення на громадське обговорення.

7. СЛУХАЛИ: звернення громадської спілки «Асоціація татарських та башкірських промисловців та підприємців України» та БФ «Творчі діти» щодо перейменування площі Петра Кривоноса у Солом'янському районі на площу Залізничників.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 1, «проти» - 1, «утримались» - 11.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати перейменування площі Петра Кривоноса у Солом'янському районі на площу Залізничників.

8. СЛУХАЛИ: звернення гр. Веремій К.А. щодо присвоєння безіменній площі на перетині проспекту Володимира Маяковського та вулиці Каштанової у Деснянському районі імені Героя Небесної Сотні В'ячеслава Веремія.

ГОЛОСУВАЛИ: «за» - 2, «проти» - 1, «утримались» - 10.

ВИРІШИЛИ: оскільки пропозиція про перейменування не підтримана 2/3 присутніх членів комісії, не підтримати присвоєння безіменній площі на перетині проспекту Володимира Маяковського та вулиці Каштанової у Деснянському районі імені Героя Небесної Сотні В'ячеслава Веремія.

Співголова комісії

В. Бондаренко

Співголова комісії

О. Резніков

Секретар комісії

Я. Шибанов

**Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради**

Березнікову О.І.
Мусі В.В.
Слончаку В.В.

Прошу розглянути проект рішення від 05.12.2016
№08/231 – 4799/ПР в установленому порядку.

Дутці Л.Я.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Старостенко Г.В. - до відома
Юнаковій С.М.

В.ПРОКОПІВ

“05” грудня 2016 року
№ 08/231 – 4799/ПР

08/231-4799/np
05.12.2016

АПАРАТ

**ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)**

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044; приймальня (044) 202 77 76; 202 75 06; факс 202 76 41

E-mail: kmda@kma.gov.ua Код ЄДРПОУ 37853361

E-mail для електронних звернень громадян: zvernen@kma.gov.ua

28.11.2016 № 009-276p

на № _____ від _____

Заступнику міського голови –
секретарю Київської міської ради.
Прокопіву В. В.

Шановний Володимире Володимировичу!

Відповідно до Порядку найменування об'єктів міського підпорядкування, присвоєння юридичним особам та об'єктам міського підпорядкування імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій у місті Києві, затвердженим рішенням Київської міської ради від 13.11.2013 року № 432/9920, у виконавчому органі Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) підготовлено проект рішення Київської міської ради «Про перейменування проспекту, бульварів, вулиць, провулків, уточнення назв та повернення історичної назви у місті Києві» (додається).

Просимо дати доручення щодо опрацювання зазначеного проекту профільними комісіями та відповідними підрозділами секретаріату Київської міської ради з метою подальшого їх винесення на розгляд сесії Київради.

На пленарному засіданні проект співдоповідатимуть голова постійної комісії Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Березніков О. І. та заступник голови Київської міської державної адміністрації Резніков О. Ю.

Додатки:

- проект рішення Київради на 5 арк.;
- пояснювальна записка на 2 арк.;
- звіт про підсумки громадського обговорення на 4 арк.;
- інформаційні довідки на 30 арк.;
- копія протоколів засідань Комісії з питань найменувань на 29 арк.

З повагою
Керівник апарату

В. Бондаренко